AYLIK MİZAH DERGİSİ • YIL : 9

KARİKATÜR

SAYI : 108 • MART / 2002

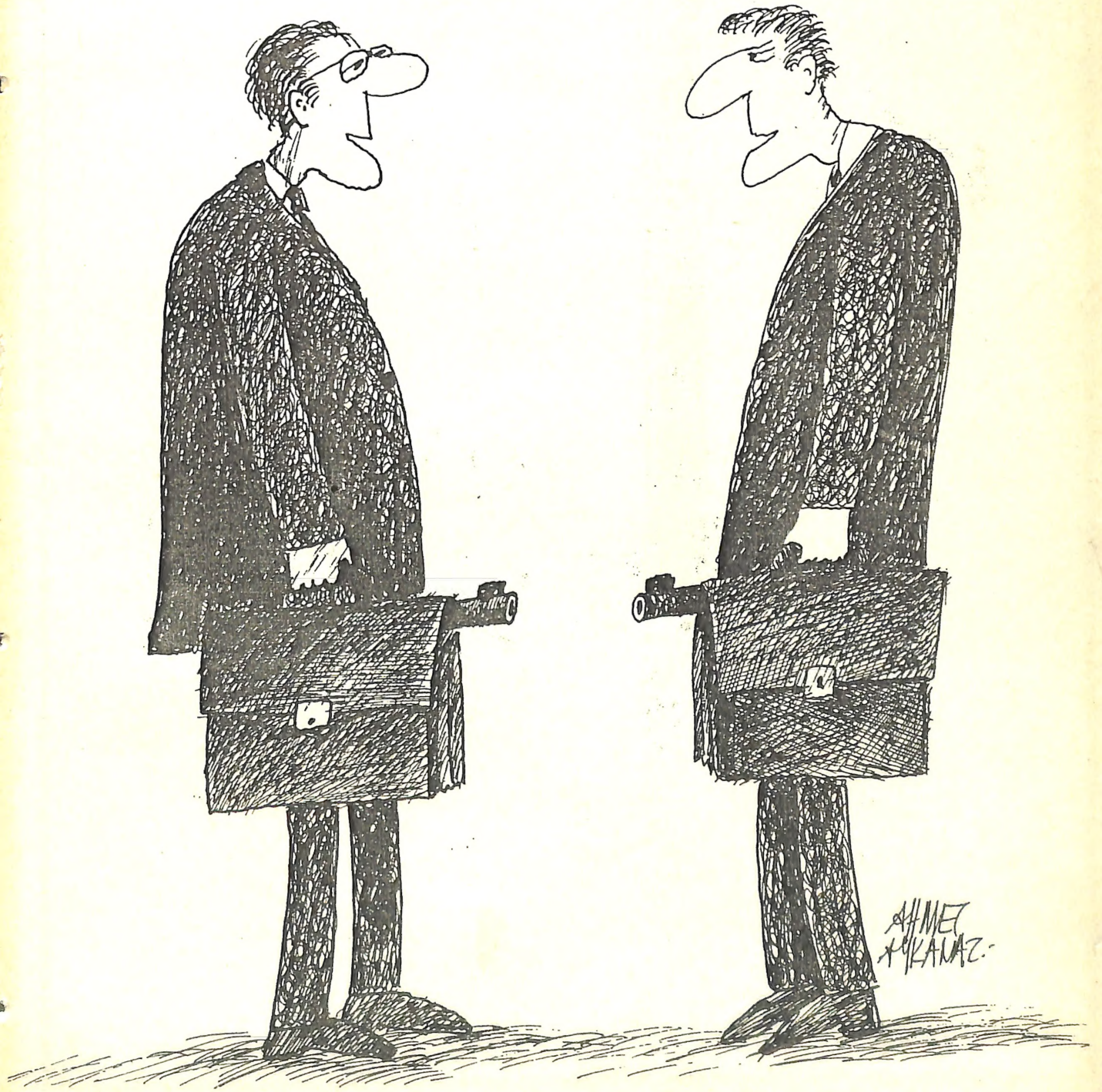

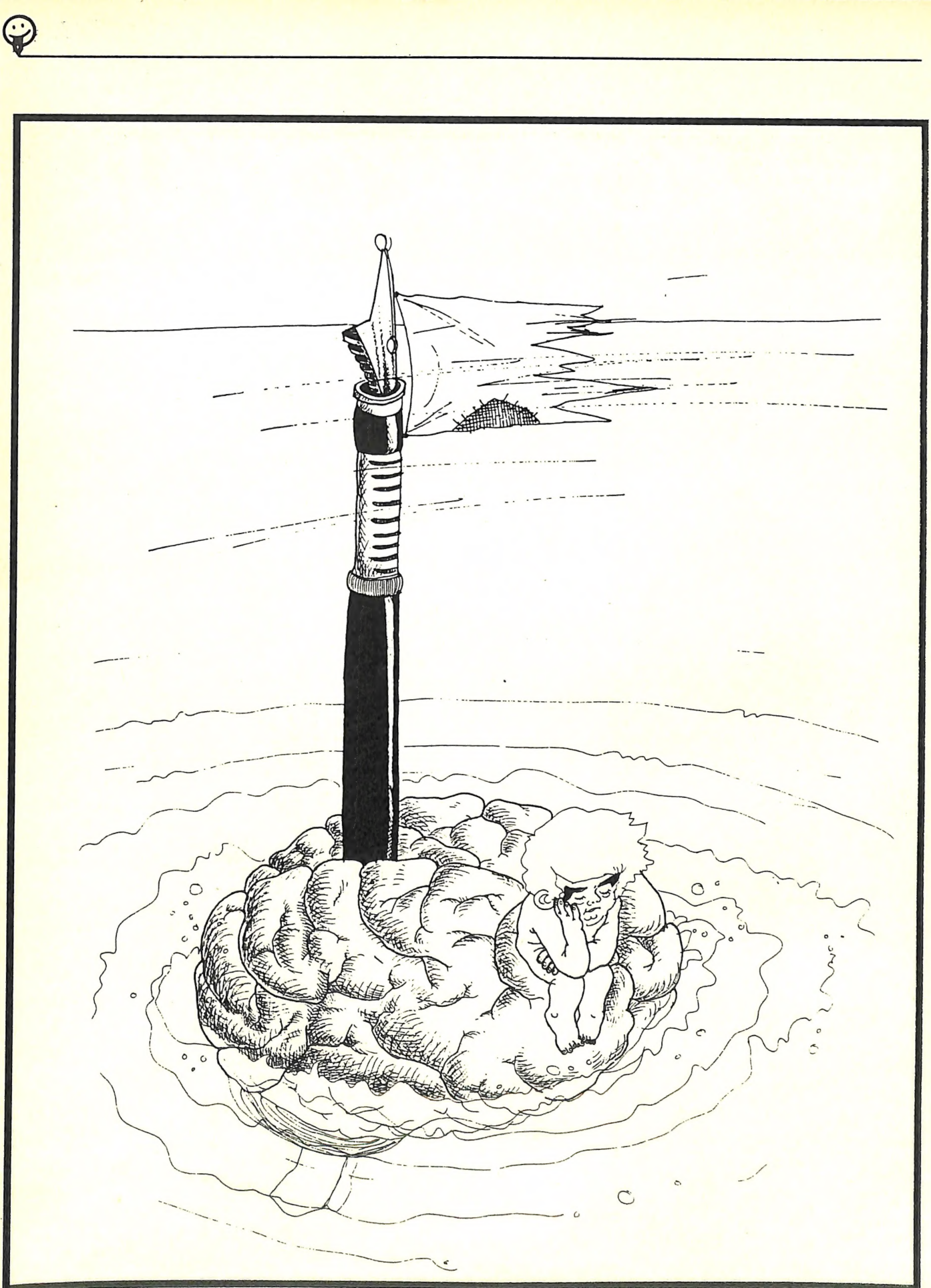

KADİR DOĞRUER

SAHİBİ VE YAYIN YÖNETMENİ
KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ
ANKARA TEMSİLCİLİĞİ ADINA
METİN PEKER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
MURAT ÖZMENEK

YAYIN KURULU

BÜLENT OKUTAN
CUMHUR GAZİOĞLU
OKTAY BİNGÖL
ORHAN TÜLEYLİOĞLU
MURAT SAYIN

KATKIDA BULUNANLAR

ALİ ULVİ ERSOY
ALİ ŞUR
ALİ HERKÜL ÇELİKKOL
ALİ ŞÜKRÜ FİDAN
AHMET ERKANLI
AKİL DANE HERZEKAR
A. TEOMAN SANALAN
AKIN ÖNDER
BAYRAM ALİ KARA
BURHAN ÖZOYAL
CEM KENAN ÖNGÜ
CEMAL ARIĞ
CEZMİ ERMİŞ
CİHAN DEMİRCİ
ERDOĞAN BAŞOL
ERDOĞAN KARAYEL
ERAY ÖZBEK
ERCAN BAYSAL
ERGÜL AKTAŞ
EROL ÖZDEMİR
HASAN SEÇKİN
HASAN UYSAL
HÜSEYİN ATABAŞ
HÜSEYİN TANYERİ
GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU
İSMET LOKMAN
KADİR DOĞRUER
MUHİTTİN KÖROĞLU
MUSTAFA BİLGİN
NECATİ ABACI
NURİ BİLGİN
OĞUZ GÜREL
ORHAN ENEZ
ÖZCAN ÇALIŞKAN
TAYFUN AKGÜL
TONGUÇ YAŞAR
SERDAR ÇAKIRER
YENER ÇAKMAK
YİĞİT ÖZGÜR

DERGİ TEMSİLCİLİKLERİ
Bursa/Mümin Bayram/İzmir•Cem Koç/
Trabzon•Adnan Taç/Sinop•Seyit Saatçi
Zonguldak•Kürşat Coşkun

DİZGİ: DAMAR LTD. ŞTİ. • ANKARA
Özveren Sok. 3/8 Demirtepe Tel: 0.312. 232 01 11

BASKI: KUBAN MATBAACILIK YAYINCILIK • ANKARA
Matbaacılar Sitesi 558. Sok. No:20 Tel: 0.312. 395 20 70

İRTİBAT VE YAZIŞMA ADRESİ:
Konur Sok. 31/10 Kızılay-ANKARA Tel-Faks: 0.312. 417 37 28

POSTA ÇEK NO: 104902 METİN PEKER
Altı Ay: 24.000.000 TL - Bir Yıllık: 48.000.000 TL.
Altı Ay: 30.000.000 TL. Bir Yıllık: 60.000.000 TL.(Resmi Dairelere)

KAPAK KARİKATÜRÜ: AHMET AYKANAT

Karikatür Dergisi'ndeki eserler yazılı izin alınmadan kesinlikle yayımlanamaz.

MAKSAT MUHABBET

hASAN uYSAL

İYİ İNSAN!

Bir arkadaşım aradı, 7. sınıfa giden kızının katılacağı münazara için. Konusu insan, yani "iyi insan". Başıma gelecekleri bilmiyordum, "Gelsin bana, hallederiz" dediğimde...

Böylesine zorlanmamıştım şimdiye dek. "İyi insan 14 yaşındaki kıza nasıl anlatılır? "Yalan söylemez" desem yanlış. Kan dökülmesin, ortalık karışmasın diye söylenen yalanı nasıl yabana atarım? "Çalmaz, başkasının malına göz koymaz" desem, yine yanlış. Kim istemez, milletin kanını emen bir sülüğün malını gasbedip yoksullara dağıtmayı? "Başkalarına yardım eder" desem havada kalacak.

İyi de, ben ne anlatacağım? "Başkası için kötü düşünmez" desem külliyen yanlış olur. Örneğin malum siyasetçiler hakkında kaç kişi iyi düşünüyor? "Devlete yasalara bağlıdır" söyleminden ise hemen caydım. Öyle ya, bu çarpık sisteme bağlı olmak, iyilik ölçüsü olabilir mi?

"Devlete, vatana, topluma, ailesine yararlı insan" desem...Iıh! Son derece subjektif bir söz. Üstelik devlete hakim olan hastalıklı kafaya göre çoğumuz vatan haini değilmiyiz?

Onca beyin cimnastiğinin ardından kaçamak yanıtı buldum:

"Zaaflarının esiri olmayan insan, iyi insandır!"

Ne anladı bilem, ama ben de bu zor sorudan kurtardım. Yine de verdiğim yanıt içime sinmedi. Ne demek zaafının esiri olmayan insan? Usuma, 70 yaşında cinsel yaşamı sona eren Sokrat'ın sözü geldi.

"Artık özgürüm!"

İnsanın, özellikle erkeğin başat zaafı cinsellik için, bundan daha kısa ve özlü cümle kurulabilir mi? Zaaf bir tek cinsellikle kalsa iyi. Maşallah zaaflarımızdan geçilmiyor. Bu bazen para, bazen iktidar, kimi zaman yemeiçme olabiliyor.

Hay allah, çocuğa yanlış bilgi verdiğime eminim. Zaafların esiri olmayan insan; iyi değil, ancak özgür sayılabilir. Peki ama iyi insan kim? "İnsanlığa yararlı olanlar" desem çok genel olur. Başkasına zarar vermez desim, son derece yetersiz bir özellik. Sonunda iyi insan tanımının kişiye, topluma ve zamana göre değiştiğine karar verip daha fazla düşünmekten kurtuldum.

Beğenilmeye, övülmeye düşkünlük de zaaflarımız arasında... Zaten bu gereksinimiz karşılanmazsa, kendi kendimizi övmüyor muyuz? Kötülenmekten vazgeçtim eleştirilmekten bile korkuyoruz öte yandan. Bize, zaaflarımızı iyi bilip, olabildiğince bundan uzak durmak düşüyor.

Nitekim, günlük bir gazetede yazarken az da olsa okurlardan mektup alıyorduk. Bu zaafımı terbiye etmek içinmi, yoksa başka nedenli mi her neyse,eleştiren, kızgın okur mektuplarını yayına vererek diğer okurlarla paylaşmayı; methedenleri ise kendime saklamayı tercih ediyorum. Bu bana daha doğru geliyor. Yaşamımızı, hakkımızda söylenecek sözler, yargılar üzerine kurmamamız gerekiyor ama eleştirileri dikkate almak da gerek... Gazeteci için bu çok daha önemli. Çünkü yazı yayınlandıktan sonra, bizden çıkıp okuyanların malı oluyor. Okur, beğenir ya da beğenmez, bundan yararlanır ya da kaldırıp atar. Tabii ki beğenilsin diye yazıyoruz. Ancak beğenmez ve konuda eleştirisini yaparsa, bu önemlimdir yazar için. Onun için "eleştirilerin yayınlaması gerekir". diye düşünüyorum. Ve ben bunu yaptım.

Ancak bunu yaşama geçirmek, söylemek kadar kolay olmuyor. Eleştirileri elimle yayına veren ben, yayınlanınca burulan, daralan yine ben olmuştum!. Örneğin o günlerde iki hafta içinde rastlantı eseri yazılarımızı eleştiren okur mektupları üst üste yayınlanmasın mı? Kabul gününe döndük, iyi mi?

Ardından beklenmeyen bir sonuç çıktı; bu kez çok sayıda okurdan, eleştirileri eleştiren yazılar gelmeye başlamasın mı? Tabii ki sevindim, ama tahmin etmediğim ve nasıl davranmamın doğru olduğunu bilemediğim bir durum çıktı ortaya. Eleştirilerin altından kalkmak için, eleştirileri eleştiren mektupları da verse miydim okur köşesine?

Aslında daha önce köşe yazılarını sevmediğimi ve pek okumadığımı söylemiştim. Bu yüzden köşe yazmamayı sık sık düşünürüm doğrusu. Ben köşe yazarı değil gazeteciyim. Köşe yazısı ancak hobi olabilir. Üstelik 20 yıldır haberler için almadığınız eleştirileri köşe yazıları için almak insanı bunaltıyor. Duygusal yazı yazıyorsun "Bunlar gazetecilik yazıları değil" eleştirileri geliyor. Vazgeçip kayda değer anılara giriyorsunuz. Kimi okurlar, "eski yazıların iyiydi" derken, kimileri "yaşam öykülerini okumak zorunda mıyız?" diyor. "Bunu senden beklemezdim" ya da "bu yazı belki hafta sonu yazısı olabilir" diyenlerin varlığı sıkıntımı artırıyor. Ne yapmalı?

Alışılagelmiş biçimde yazmak da istiyorum. Güncel olaylar için yorum yapmaktan, ahkâm kesmekten nefret ediyorum. Haberleri yorumlamanın okuru aptal yerine koymak olduğunu düşünüyorum çünkü. Yazıdan amacım yararlı ve eğlenceli olması, sonra rahat okunması. Dimyat'a pirince giderken eldeki bulgurdan olmak, kaş yaparken göz çıkarmak da cabası.

Hani adamcağız Ramazan ayında havaya girip, bir tarikata kapılanmaya soyunmuş. Tarikat başı, "olmaz" demiş, "Önce nefsini sınımalısın. Bunu başarırsan belki... Onun için, ilk olarak karına üç hafta yanaşmayacaksın!"

Tarikata girmeyi kafasına koyan adamcağız üç hafta sonra alı al moru mor çıkagelmiş. "Ne oldu?" demiş tarikat başı "Daha ne olsun" demiş adam. "İlk hafta rahat geçti. İkinci haftayı zor tamamladm. Üçüncü haftanın son günü karımla alışveri için Migros'a gittik. Ekmek almak için üst rafa uzunmasın mı? O bacakları, kalçaları görünce gözüm döndü. Hele meyve almak için eğildiğinde, ne yalan söyleyeyim tutamadım kendimi."

"Höst" diye parlamış tarikat başı. "Bu durumda sen tarikat marikata giremezsin!"

Başını iki yana sallamış adamcağız, "tüküreyim ulan senin tarikatına" demiş, "sizin yüzünüzden Migros'a da giremiyoruz artık."

Bu köşe yazarlığı yüzünden, yazmayı mı kessem acep?

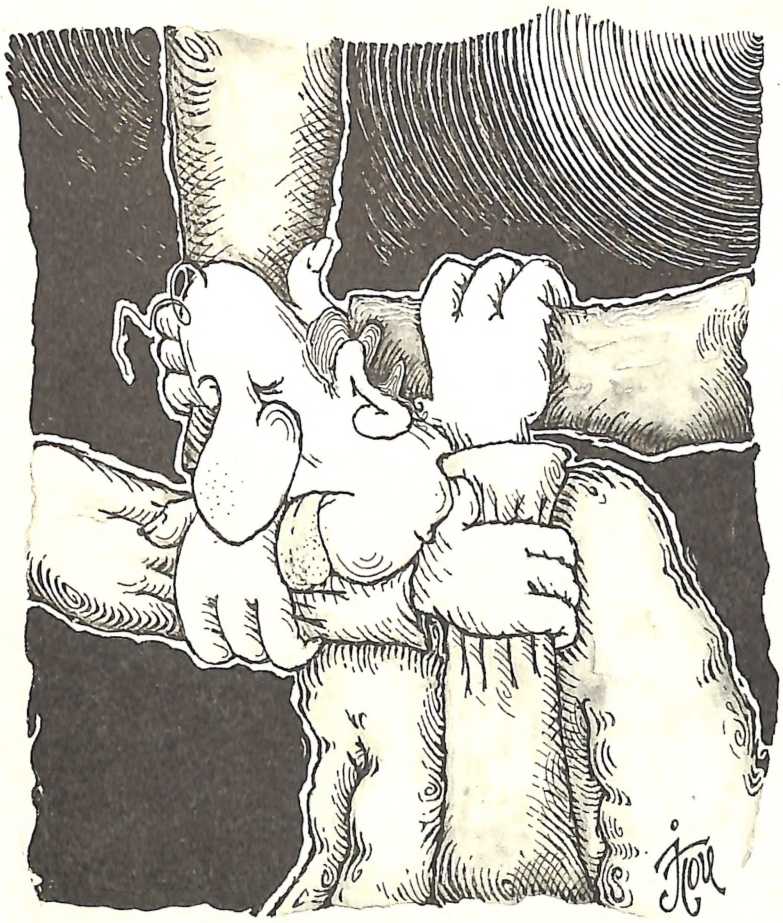

JORDAN POP İLİEV

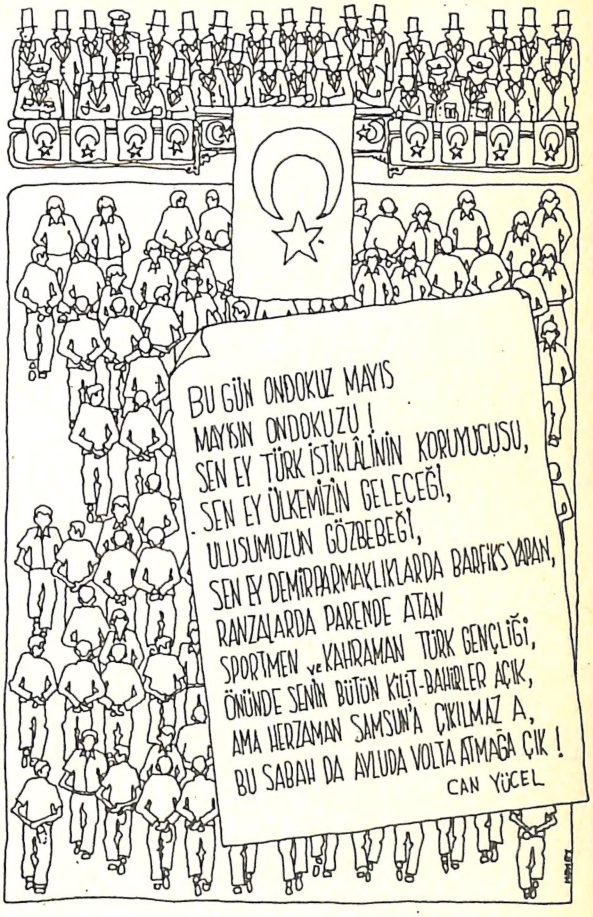

MEHMET SÖNMEZ

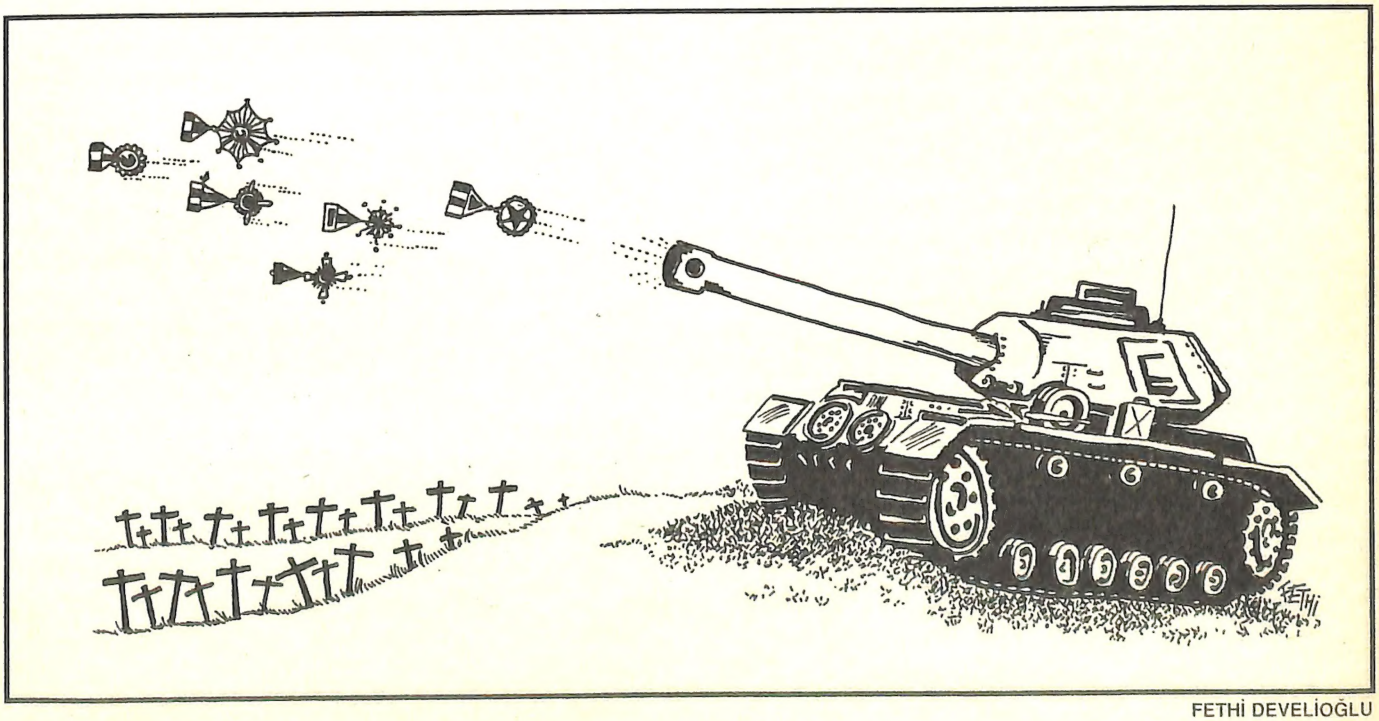

FETHİ DEVELİOĞLU

hasbihal

Ord. Prof. Dr. Akildâne Herzekâr

GEN HARİTASI

Piri Reis'in Dünya Haritası'ndan sonraki en önemli harita, insanın gen haritası olsa gerek. Düşünsenize bu sayede her bir hastalığın devası bulunacak, insanlar bin yıl yaşayacaklar.

Hani eskiden birine aferin demek için *"bin yaşa"* derdik ya, işte artık bu sözün kıymeti kalmayacak. Gazetede haberi okuyunca hemen hastaneye koştum; kapıda nasıl bir kuyruk var anlatamam, duyan herkes haritasını çıkartmak için oraya doluşmuş. Hastabakıcı milleti sıraya sokmaya çalışıyor. Önce gidip vezneye para yatırmak, sıra numarası falan almak gerekiyormuş. Normal bir vatandaş gibi aldım numaramı, bir de baktım 167.987'inci sıradayım. O kadar beklesem gen haritam çıkmadan ölürüm. Onun için kendime normal vatandaş muamelesi yapmaktan vazgeçtim, ayrıcalıklı bir vatandaş olarak çıktım profesörün odasına. Profesör benim öğrencimdi görür görmez elimi öpüp buyur etti, çay, kahve ve içeceğimi sordu. Ben de *"bırak kahveyi çayı, benim haritamı çıkart"* yeter dedim... "Hemen hocam" diyerek hemen haritamı çıkartıverdi. Aman aman, bende ne kromozumlar varmış da haberim yokmuş. Bir kere çok etkili bir ukalalık genim varmış, böyle ikide bir ahkam kesmem oradan geliyormuş, sonra densizlik genim varmış; 2. Cumhuriyet takıntım bundan dolayıymış. Profesör bu istersem bu genleri yok edebileceğini söyledi, ama reddettim, çünkü genlerimden memnundum. Aslında bu memnunluğum da eşeklik genimden ötürüymüş, ama fazla üstünde durmadım. Benim için önemli olan bin yıl yaşamaktı, bunun için gerekli şeylerin yapılmasını istedim. Profesör genlerime uygun ilacı hazırlamak için hemen çalışmalara başladım. Ben de bu arada düşünüyordum... Şimdi herkes 1000 küsür yıl yaşarsa ne olurdu acaba. Bir yerde tabiatın kanununu delmiş oluyorduk, tabiat kanunu delmek Anayasa'yı delmeye benzemez; onu "bir kere delinmekle bir şey olmaz" diyerek geçiştiremezsiniz. Tabiat adamdan hesap sorar sonra. Tabita kanununa göre insanlar ölecek ki yerine yenileri doğsun. İnsan kazık kakıp oturduğu yerde kalırsa bu kanun nasıl işler. Nüfus artar dünyada kimseye yer kalmaz, kıtlık olur, açlık başlar. Sonra tekrar düşündüm; bin yıl yaşayan insanda ölüm korkusu da kalmaz. E ölüm korkusu olmayınca bu korkuyu bastıran iki temel içgüdü olan beslenme (*karnını doyurup yaşamak*) ve üremeye (*öldüğünde kendinden bir parça bırakmak*) de gerek kalmayacak. Öyle ya insanlar ne diye yemek yesin, nasılsa ölmeyecekler ve neden üresinler. Böyle olunca da yemek ve de cinsel hayatımızda köklü değişiklikler olacak. Kadın-erkek ilişkileri amacından çıktığı için farklı bir hal alacak, belki de kadın-erkek diye bir şey kalmayacak herkes tek cins olacak...Bunları düşünüp ürperdim; bu arada profesör hapı hazırlayıp getirmişti, "hadi yut" diye uzattı. Hayır yutamazdım, o hapı yuttum mu gerçekten hapı yuttum demekti. Hayat benim için güzel yemekler ve de cinsi latifler demekti, onlar olmadan ne anlamı kalırdı. Onlar olmadan 1000 yıl çekilir miydi. Hapı yutmadım, gen haritamı da orada bırakıp dışarı çıktım.

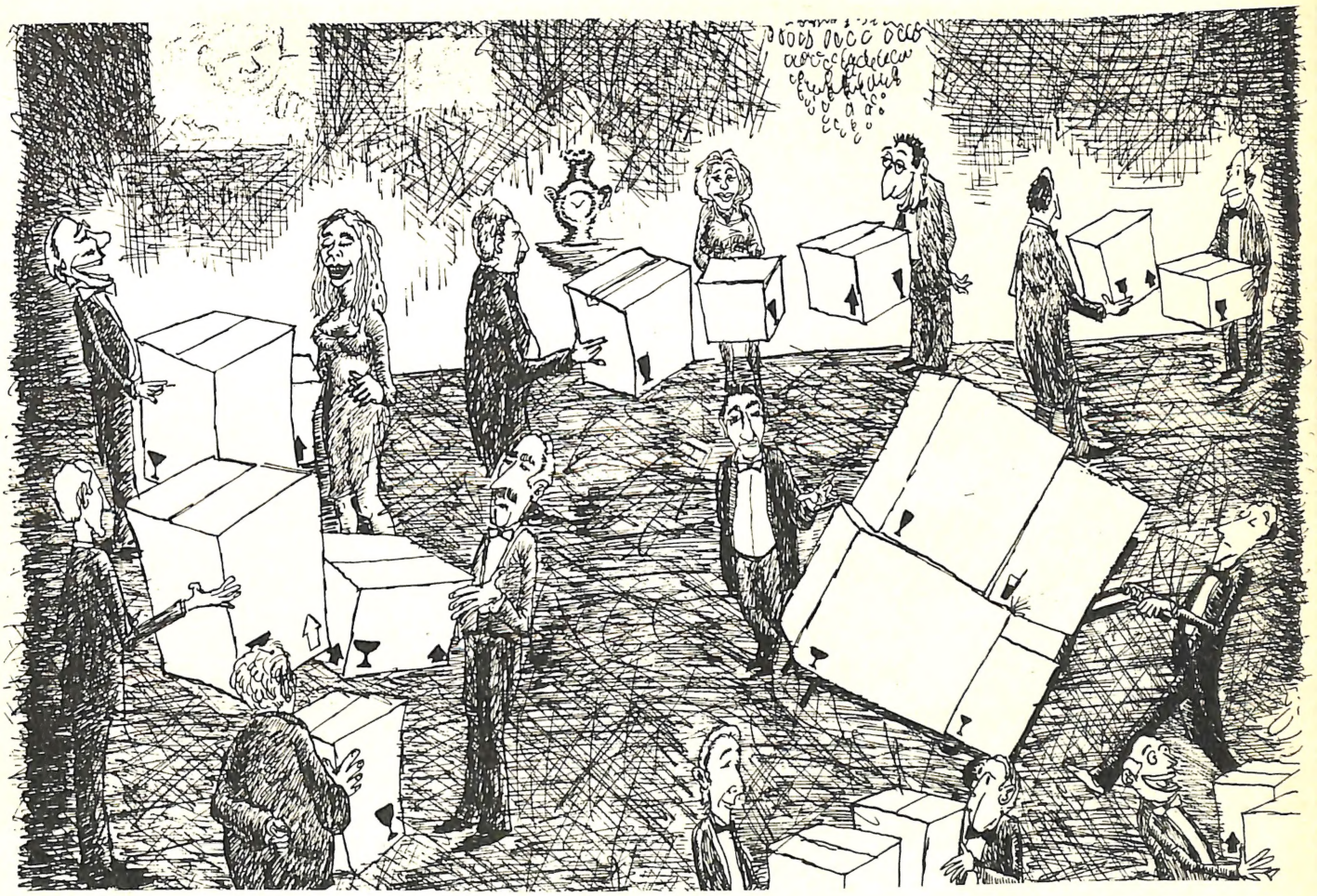

A. TEOMAN SANALAN

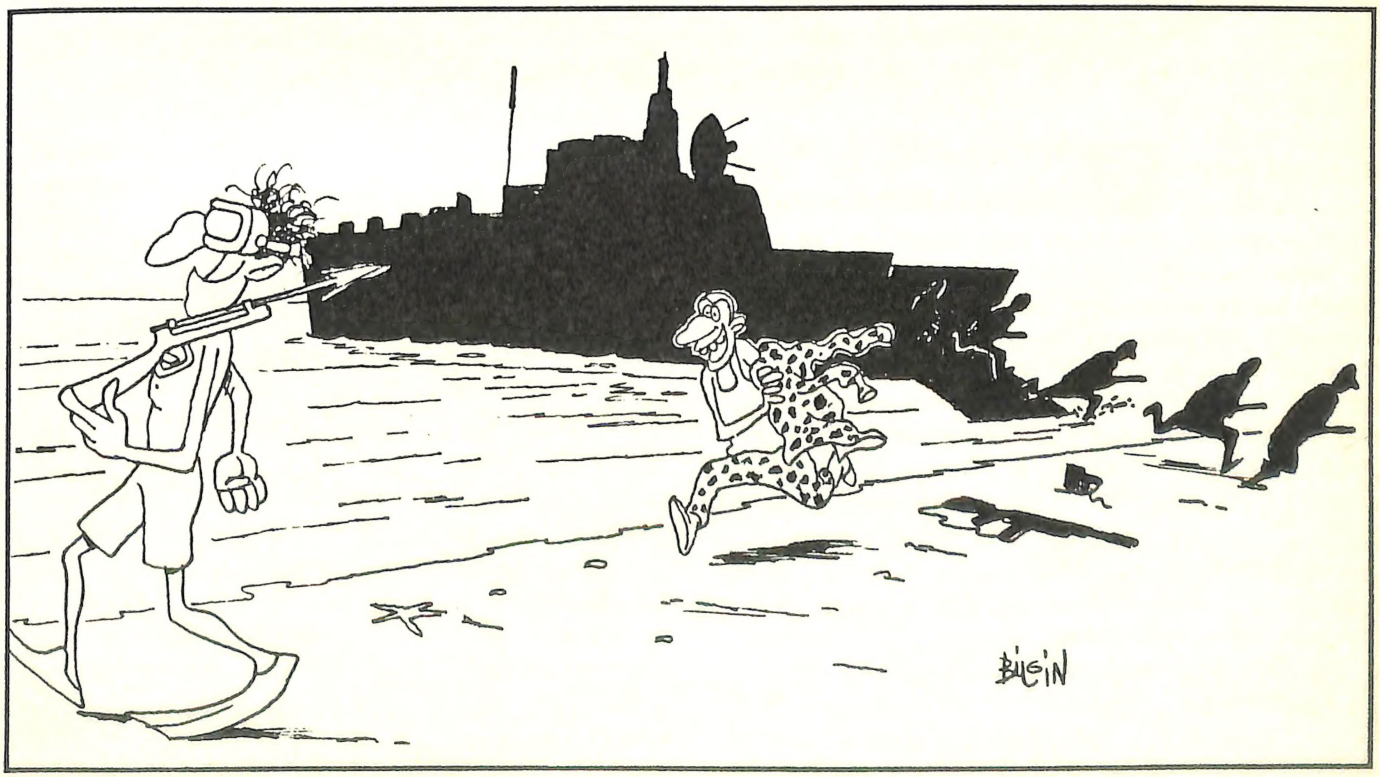

MUSTAFA BİLGİN

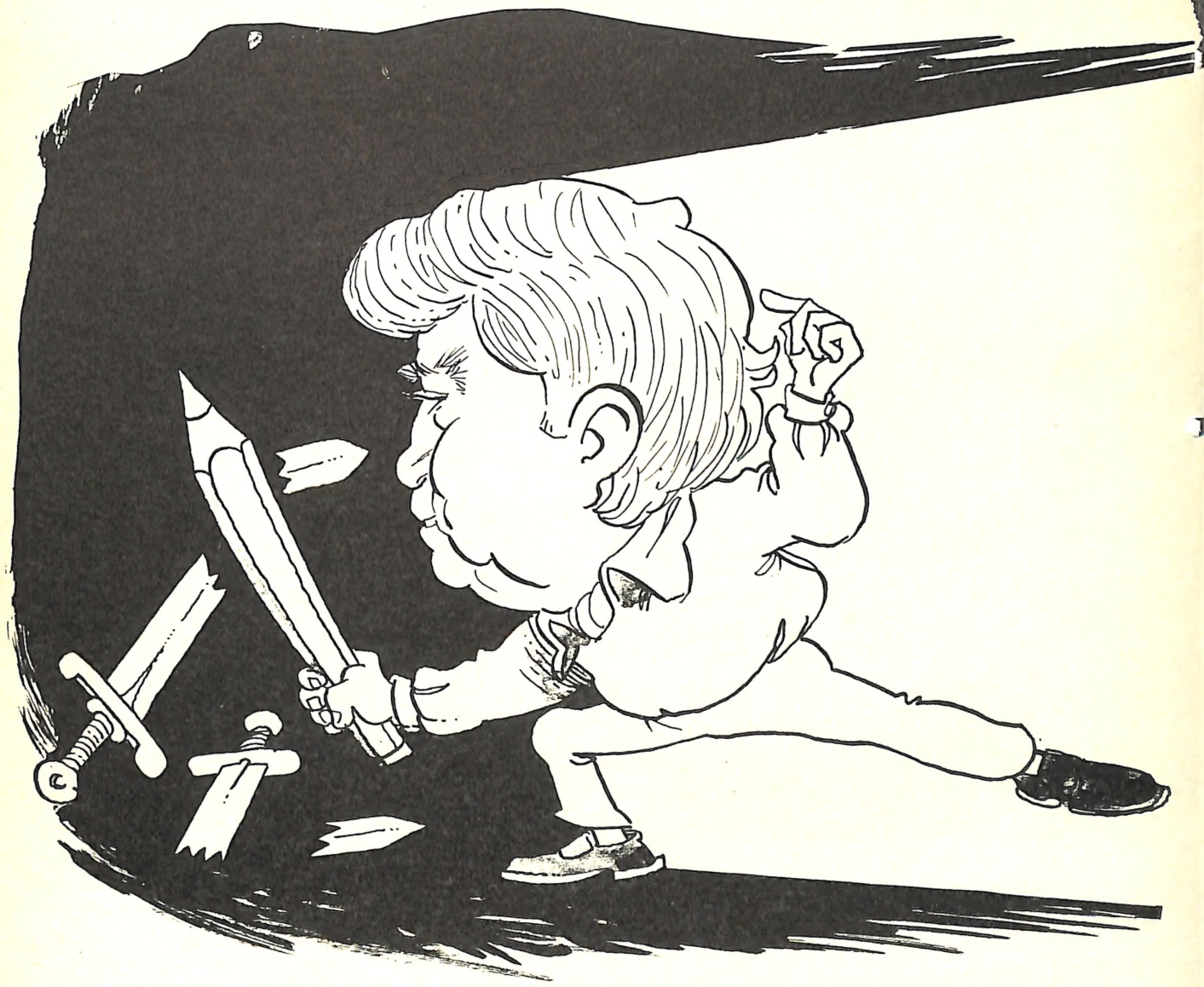

RUHİ TEK — TREN PENCERESİNDEN

PATATES TARLASINA ARABA EKEN ÜLKE

Tren Adapazarı garına yaklaştı. Patates tarlaları işgal altındaydı. Binlerce metrekarelik patates tarlasında bundan sonra patates yerine otomobil yetişecekti. Avrupa'dan 1534 yılında getirilen patatesin pabucu dama atıldı. Tarlası elinden alınan çiftçi, patatesleri toplayan işçi, bunları pazarlayan pazarlamacı tarladaki otomobillere bakacaktı. Tren yavaşladı. Ortayaşlı adam gözlüğünün camını sildi, pencereden ovaya baktı. Kendi kendine mırıldandı.

-Herkes aklını peynir ekmekle yemiş. Üzülecekm yerde göbek atıyor.

Simitçi çocuk, söyleneni duydu:

-Güleriz ağlanacak halimize.

Gözlüklü adam bir ovaya, bir elindeki gazeteye baktı. Tören de törendi. Ağalar, paşalar, çekik gözlüler sürmüş sürüştürmüştü.

-Turizm kuruluşları, toplu konutlar, oto yollar, villalar, yazlık siteler ve... ve... sanayii verimli topraklar kemirmeyi sürdürüyor. Topraklar kimlere, hagi amaçla, ne karşılığında

KİMİN ADAMLARI

Tren tıkır tıkır gidiryordu. Aralık, ocak, şubat ayları geçmiş mart ayı gelmişti. Yokluğunu kimse farketmemişti. Varlığı ile yokluğu arasında bir fark bulunmuyordu.

Yaşlı yolcu vagonun havasını değiştirme için bir soru sordu:

-Nasıl buldunuz?

Yanındaki arkadaşı bir fıkra anlatmaya başladı:

-Köyün imamı ölünce, imamsız kalmışlar.İmam aramaya başlamışlar. Nasreddin Hoca, köyün ayakkabı hırsızını imam yapalım demiş. Köylüler itiraz etmişler. Hoca, imam olursa hepimizin önünde duracak. Böylece ayakkabılarımızı çalamayacak, yanıtını vermiş, dedi. Gülüşüldü. Bir çocuk söze karıştı:

-Amca, kediye ciğer emanet edilir mi? diye sordu.

Tren bir viraja girdi. Herkes sallandı.

şarkı söylenir.

-Zavallı ayı.

İlkokul öğrencisi çocuk itiraz etti.

-Neden?

dedi.

Tren bozuk yola girince sallanmaya başla

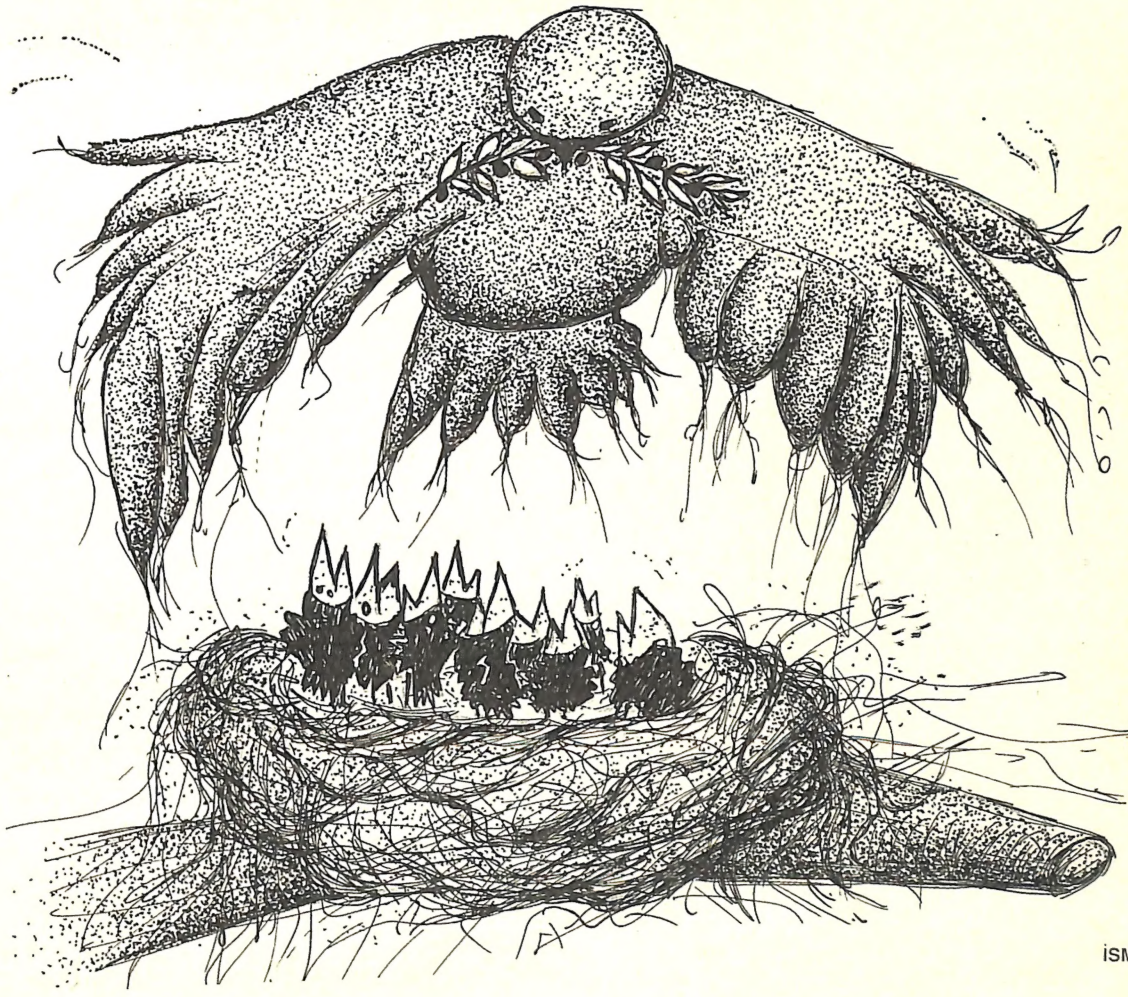

İSMAİL KAR

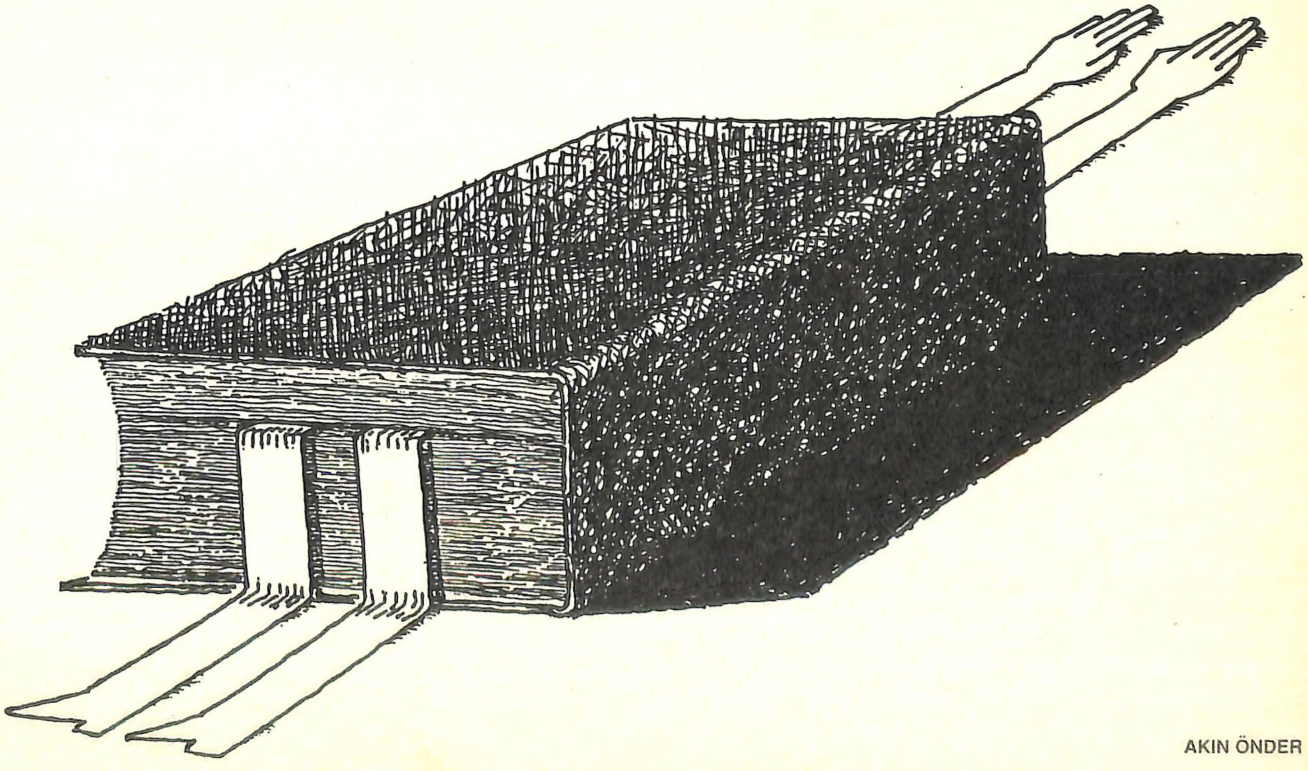

AKIN ÖNDER

mizah dosyası
cihan demirci

FIKRALARDAN FIKRA BEĞEN...

*Bu ayki **"MİZAH DOSYASI"**na bir fıkra arası verip size bir fıkra seçkisini sunuyorum... Keyifle okunması dileğiyle*

PARAŞÜT HOCASI TEMEL

Efendim...Fıkraların adlı kahramanı bizim Temel, paraşüt okulunda öğretmenliğe başlamış... İlk derste almış öğrencileri karşısına başlamış anlatmaya: "Haçan uçaktan aşağı şöyle bir baktınız ki aşağıdaki inekler sinekle cibi cöriniy, hemen paraşütünüzü hazırlayın daaa. Uyy eğer inekler inek cibi cöriniyse artık hemen aşağı atlayin... Uyyy eğer sinekler inek cibi cöriniyse o zaman artık geç, hep yuttunuz daaa!.."

VASİYAT

Ölüm döşeğindeki yaşlı adam yattığı yataktan hafifçe doğrularak çevresini sarmış olan yakınlarına seslenmiş:

"Biricik eşim, sevgili çocuklarım ve değerli yakınlarım... Sizler şimdi buraya vasiyetnamemi açıklayacağım diye toplandınız ama benim elimde çok önemli bir yolsuzluk dosyası var, şimdi sadece onu açıklayacağım!...

DELİNİŃ DURUMU

Şimdi de geldik bir akıl hastanesine... Akıl hastanesindeki günlük kontrol sırasında doktor oldukça keyifsiz ve durgun görünen bir deliye yaklaşıp sormuş:

-Bugün kendini nasıl hissediyorsun?..

Deli, keyifsiz bir ifadeyle cevaplamış:

-Sormayın, hiç iyi değil doktor bey!...

Doktor merakla tekrar sormuş:

-Hayrola, n'oldu ki?..

Deli cevap vermiş:

-Daha ne olsun doktorcum...Bugün kendimi ne Napolyon, ne İse peygamber ne de George Washington filan hissediyorum...Bugün sadece kendim gibiyim, nasıl iyi olayım!

DALGIN TEMEL

Efendim, Temel yolda giderken, uzun zamandır görmediği eski arkadaşı Hüsnü'ye rastlamış... Şöyle bir selam verip geçecekmiş ama, şimdi durup da biraz konuşmazsa ayıp olacak... Bir şeyler sorması gerek... Laf olsun diye öylesine sormuş: "*Haçan karın nasıldır Hüsnü?..*"

Bakmış ki yüzü asılan Hüsnü'den cevap filan yok... Temel o zaman hatırlamış Hüsnü'nün karısının üç yıl önce öldüğünü... Durumu kurtarmak için devam etmiş:

"Haçan diyeceğum; hala aynı mezarda mi yatayii diye soracaktım daa!..."

DÜKKAN SİZİN!

Adam kuş satan bir mağzaya girip kafesteki papağanı göstermiş ve satıcıya sormuş: "Bu bu bu bu pa pa pa ğan aa ca ca ba i i i i yii ko ko ko ko konuşu yor mu muu?

Satıcı adama şöyle bir bakmış cevap vermiş:

"E e e eğer, si si sizden de, be be be benden deee i i i i iyi ko ko ko nuş mazsa bu bu bu dük kan si si sizin o o o olsun!..

DELİ TREN OLURSA

Delinin biri hastanenin bahçesinde arkadaşıyla konuşuyordu:

-İnsanın kendini tren hissetmesi amma yorucu, amma zormuş yaaaa!...

Diğer deli şaşkın bir ifadeyle sordu:

-Anlayamadım usta bunda ne zorluk var ki?...

Deli cevaplamış:

-Öyle deme kendimi sadece tren hissetsem neyse, kendimi aynı zamanda öküz hissettiğim için, ikide bir kendi kendime bakmak için hem koşup hem durmaktan çok yoruluyorum...

DUYGULU GANGSTER

Bir gangster yanındaki tetikçi arkadaşıyla kitapçı dükkanının vitrinine bakıyormuş... Gangsterin vitrine iyice daldığını gören tetikçi arkadaşı dayanamamış "Yaaa, kitapların seni bu kadar etkileyeceğini hiç tahmin etmezdim be Bünyamin abi"

Gangster Bünyamin abi duygulu bir ses tonuyla cevap vermiş:

"Öyle deme be Cabbar, ne zaman kalın bir kitap görsem, kalın bir kitabın içine sakladığım ilk silahım geliyor aklıma, duygulanıyorum!...

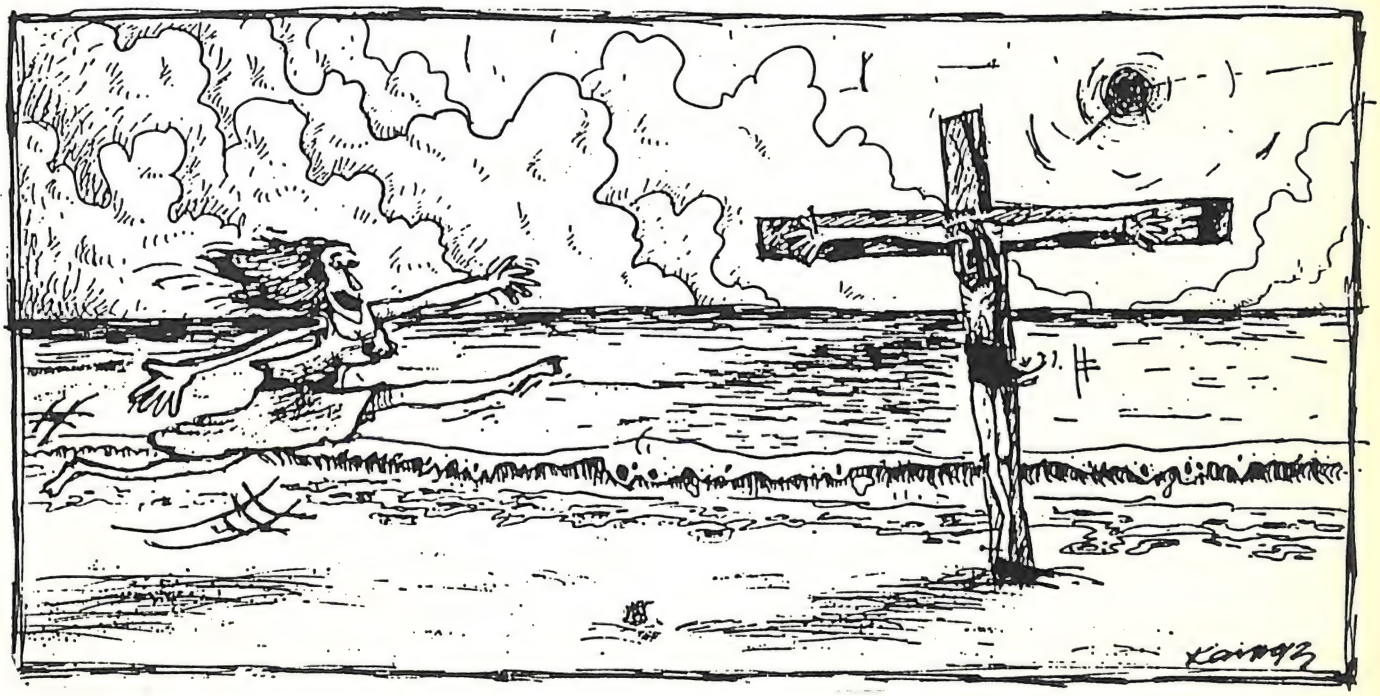

KAYIHAN FIRAT

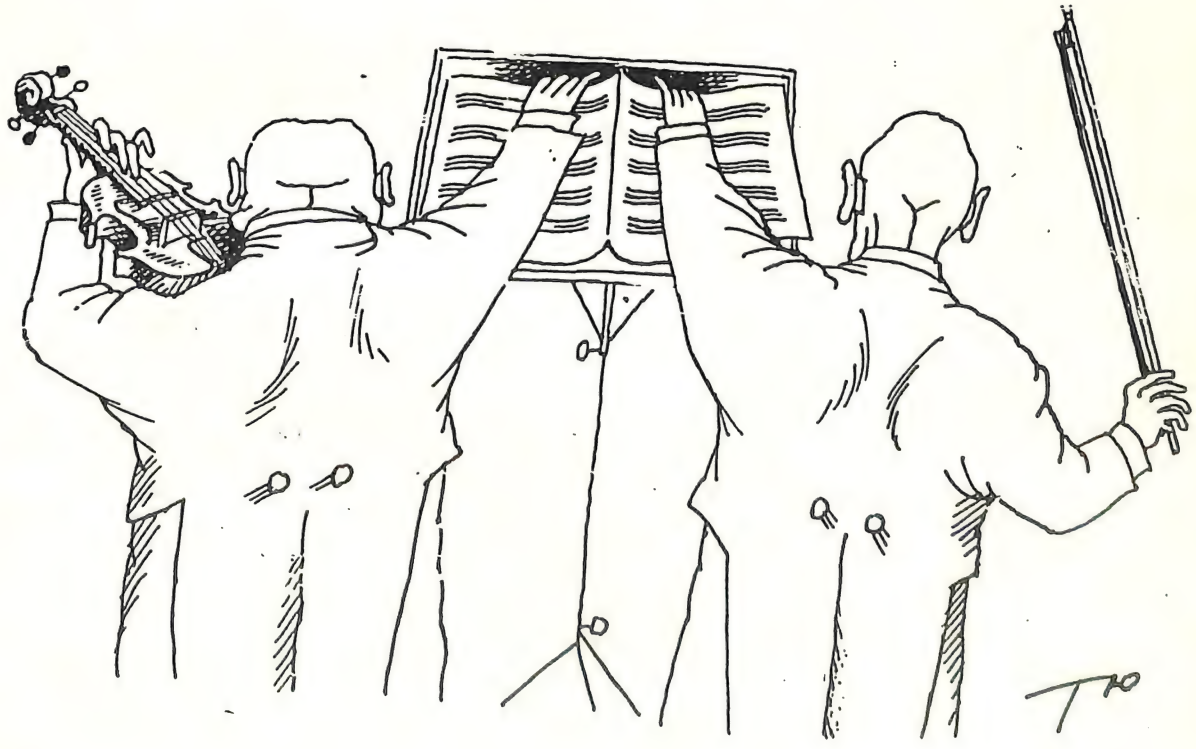

MARİUSZ STAWARZKİ

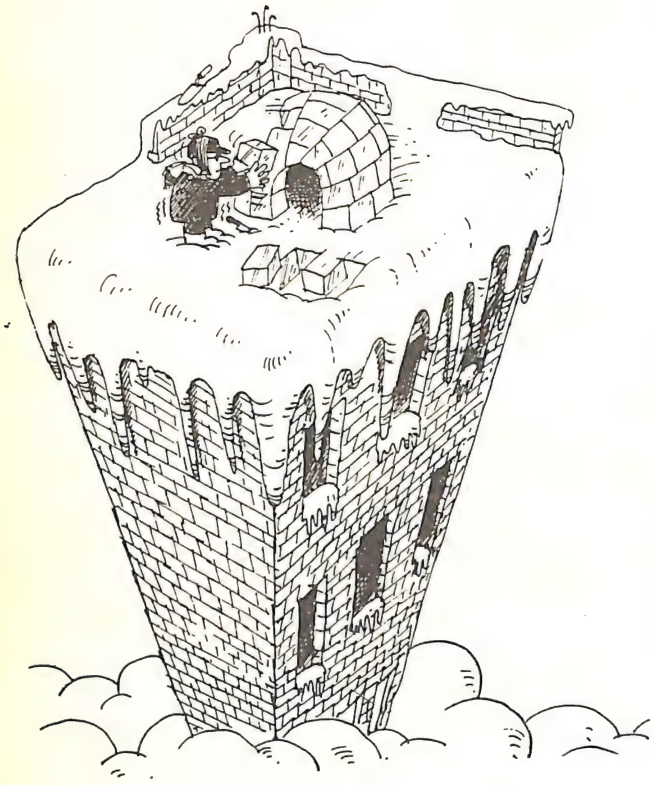

İSMET LOKMAN

FARUK ŞEN

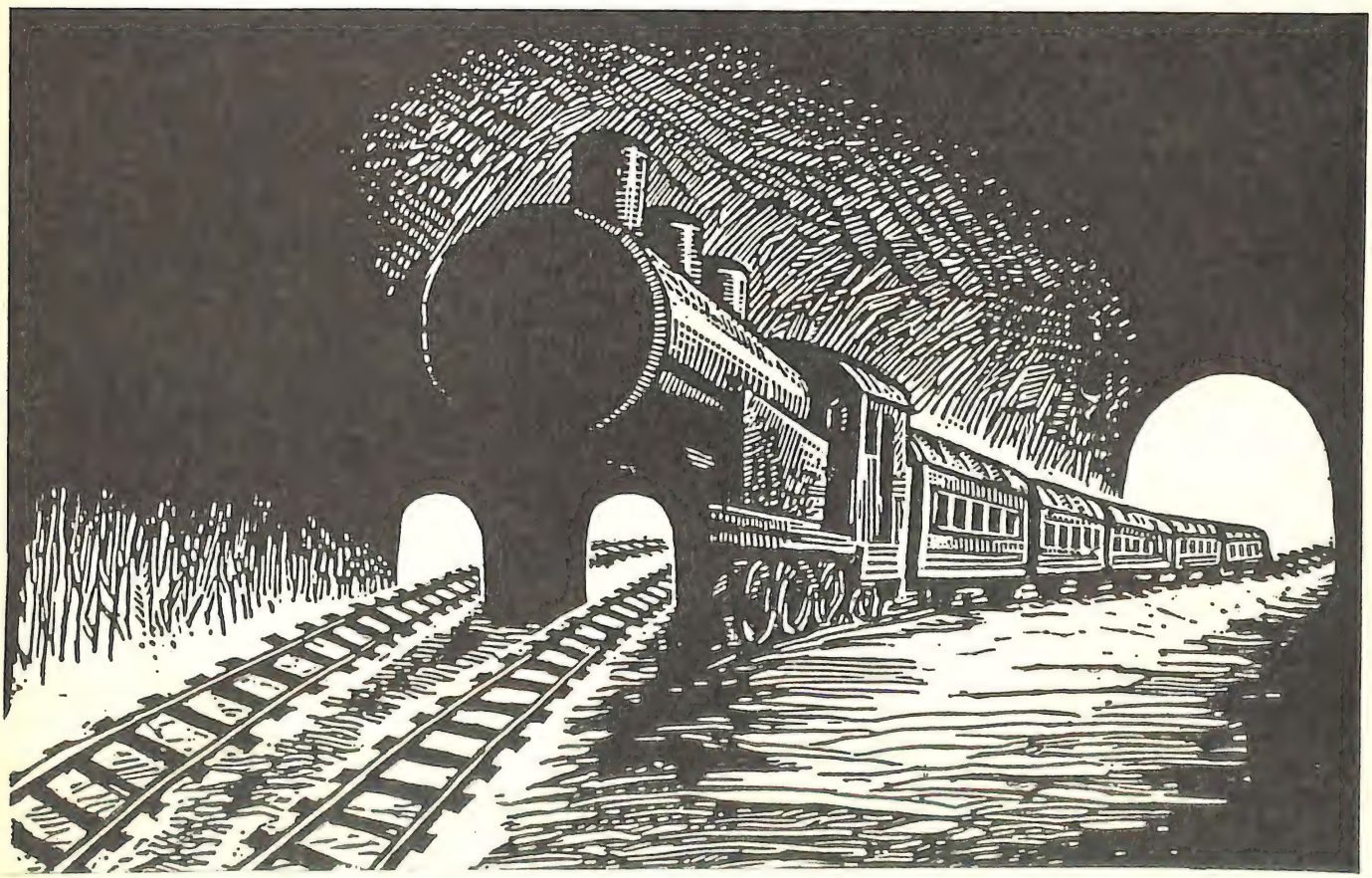

MIHAI IGNAT

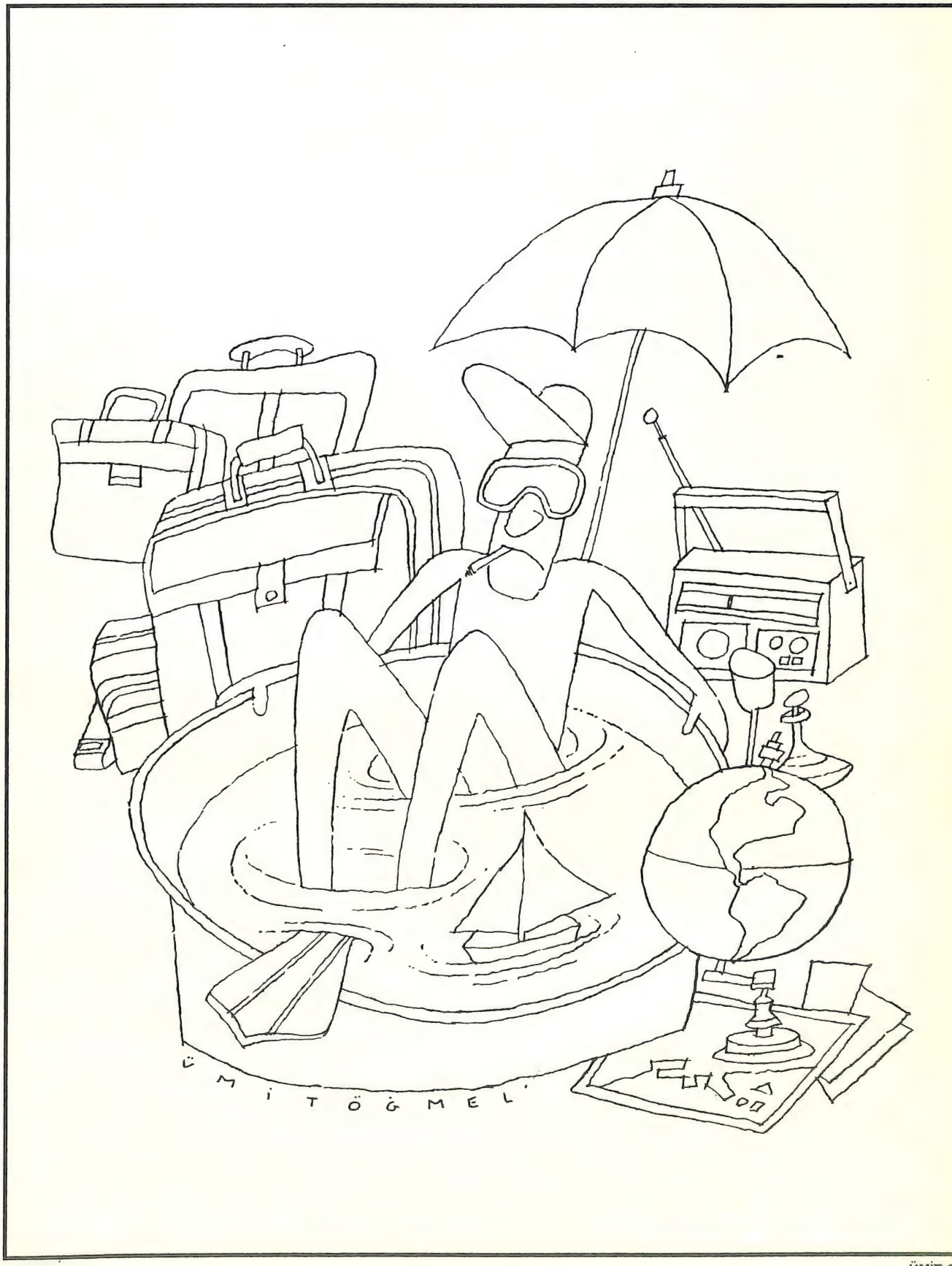

ÜMİT OĞMEL

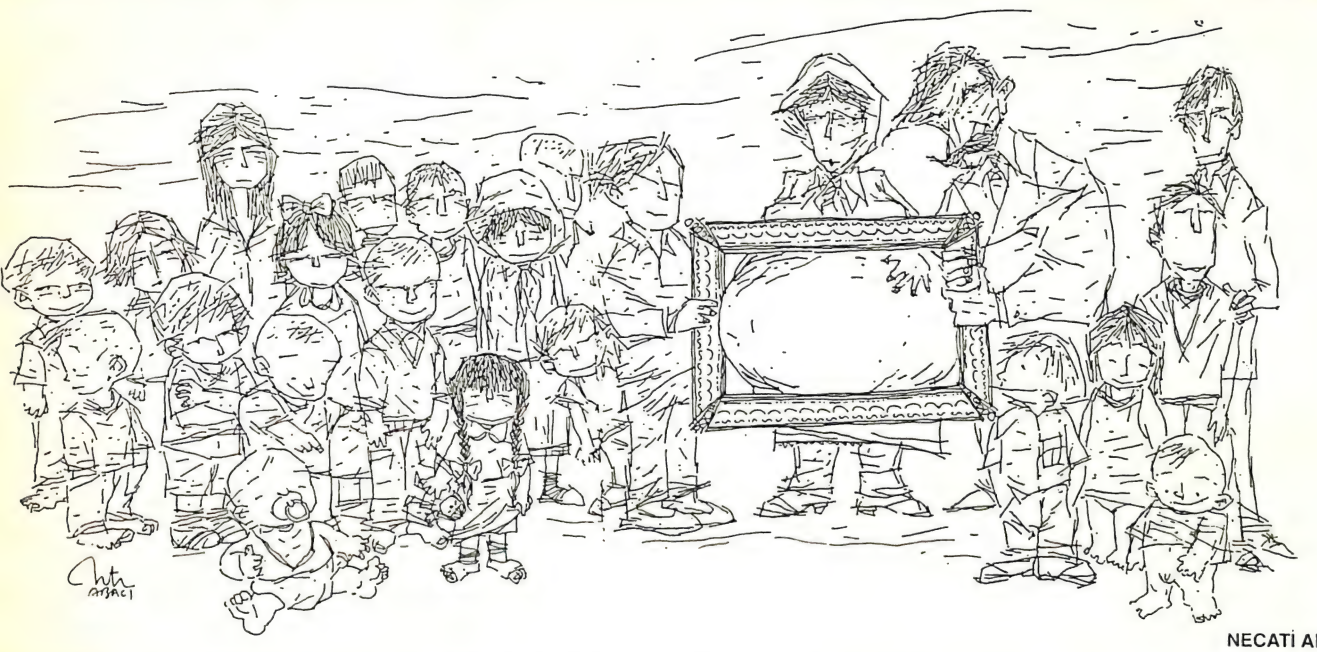

NECATİ ABACI

EROL ÖZDEMİR

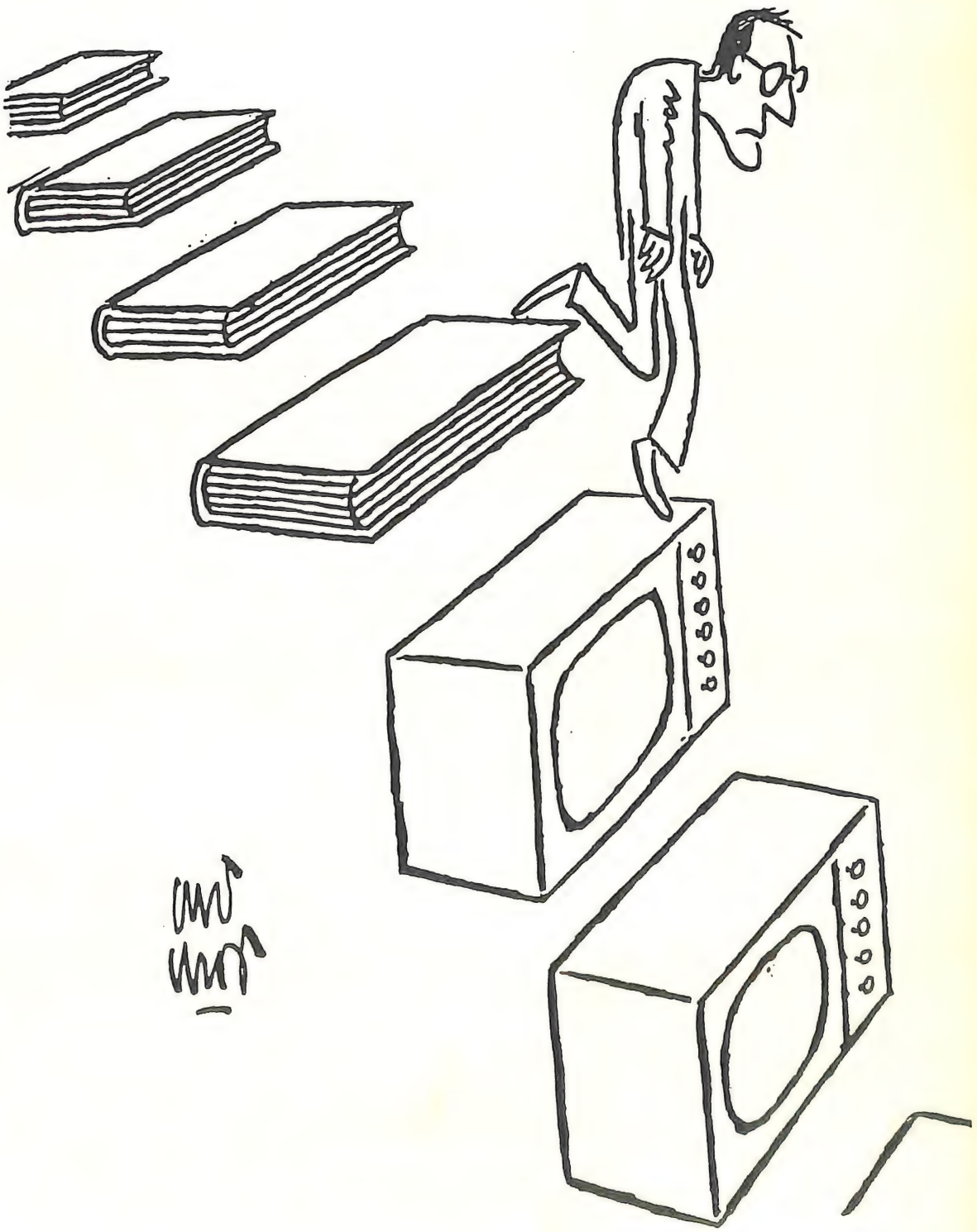

ALİ ULVİ ERSOY

KARİKATÜRİST ANEKDOTLARI

■

YENER ÇAKMAK

■

KARİKATÜR YÜZÜNDEN TEVKİF OLDUM

1934 yılında Yedigün Dergisi muhabiri Naci Sadullah'ın Akşam Gazetesi sahibi Necmettin Sadık ile pöportajdan:

-Meslek hayatınızda tesadüf ettiğiniz vakalar içinde unutayamacağınız kadar garip olanlar var mıdır?

Necmettin Sadık Bey'in hafızasındaki yoklaması daha kısa sürdü:

-Ben garip vaka olarak, Ratip Tahir'in bir karikatürü yüzünden tevkif oluşumu hatırlıyorum.

-Kâzım Şinasi Bey gülerek ilave etti:

-Aynı garabette ben de müşterektim.

-Karikatür mevzuu ne idi?

İzahatı Necmettin Sadık Bey verdi:

-"Kadınlığımız Yükseliyor" yazısını taşıyan karikatürde havalanan bir balondan kadınlar aşağıya üzerlerinde "iffet", "Fazilet", "Namus", "Ahlâk" kelimeleri yazılı kağıtlar serpiyorlardı.Bunu, "Kadınlık aleyhine neşriyat" mahiyetinde buldular. Ve tahtır mahkemeye alındım. Müdafaam esnasında, Müdde Ummiye(savcıya) hakaret cürmile (suçuyla), yeniden sekiz gün tevkifhanede (hapishanede) kaldım. Ve neticede beş buçuk ay hapsime ve mahkûmiyetimin teciline karar verildi.

Necmettin Sadık Bey, Gülerek ilave etti.

-Mamafih, sonra Cumhuriyet'in onuncu yıldönümü münasebeti ile ilan edilen umumi aftan da istifade ettim. Ve tecil hakkımı kazandım.

Gazeteleri Kimler Çıkarıyor?

Akşam Gazetesi Sahipleri

Konuşan: Naci Sadullah, 7 Gün, No:65.6 Haziran 1934

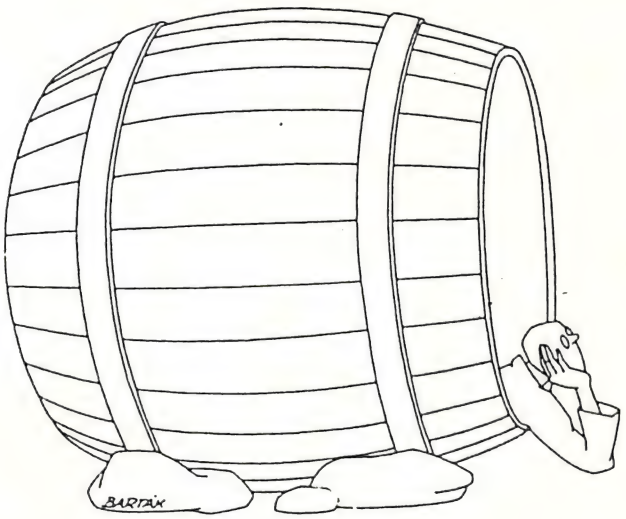

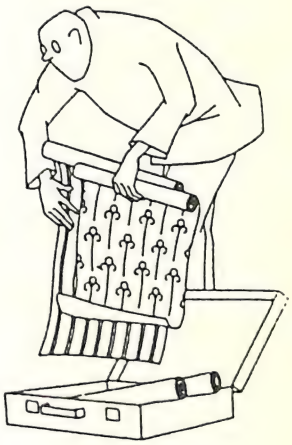

MİROSLAV BARTAK

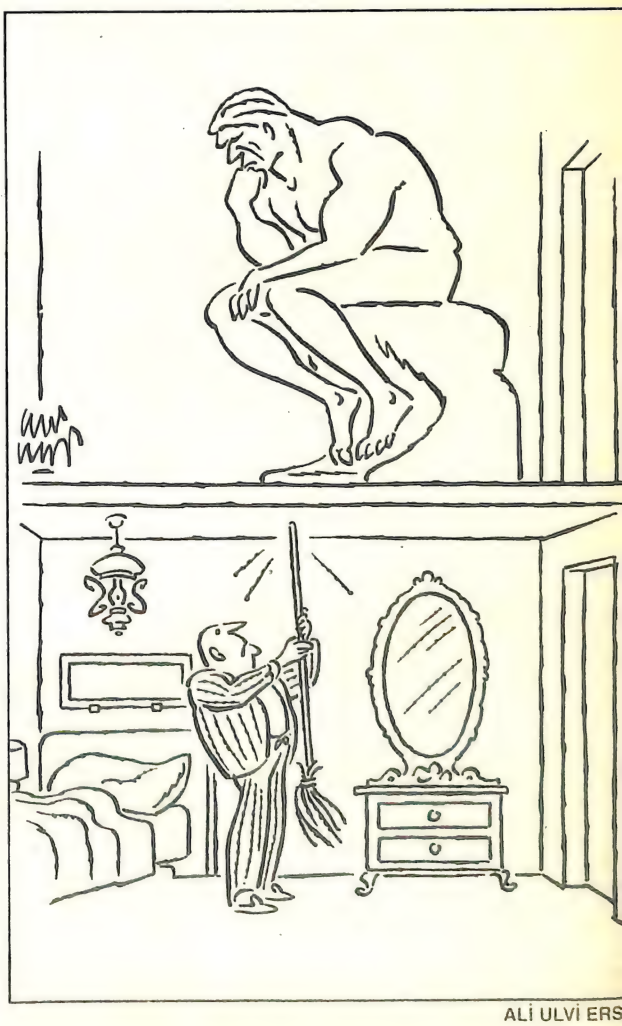

ALİ ULVİ ERS

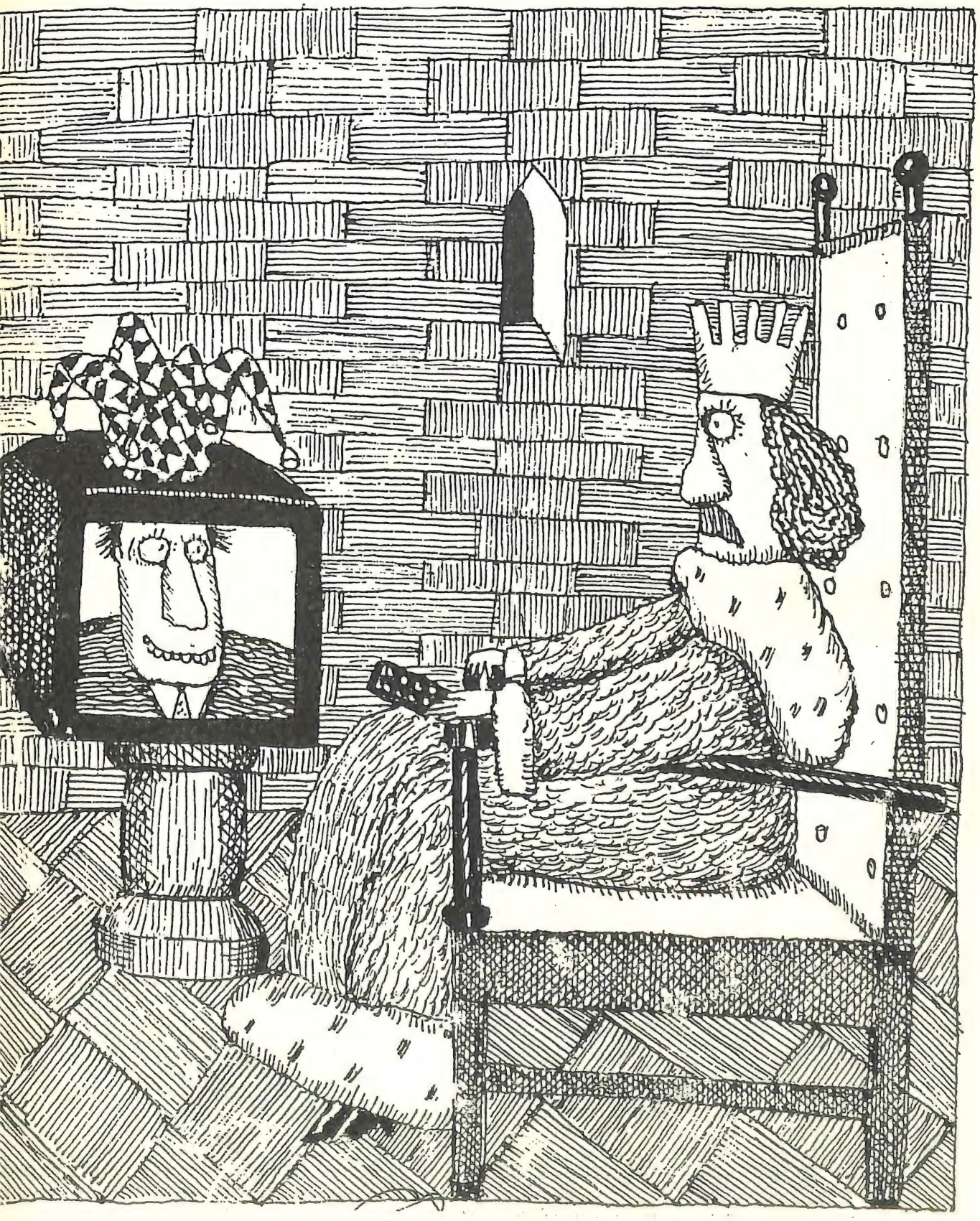

MARIUSZ STAWARSKI

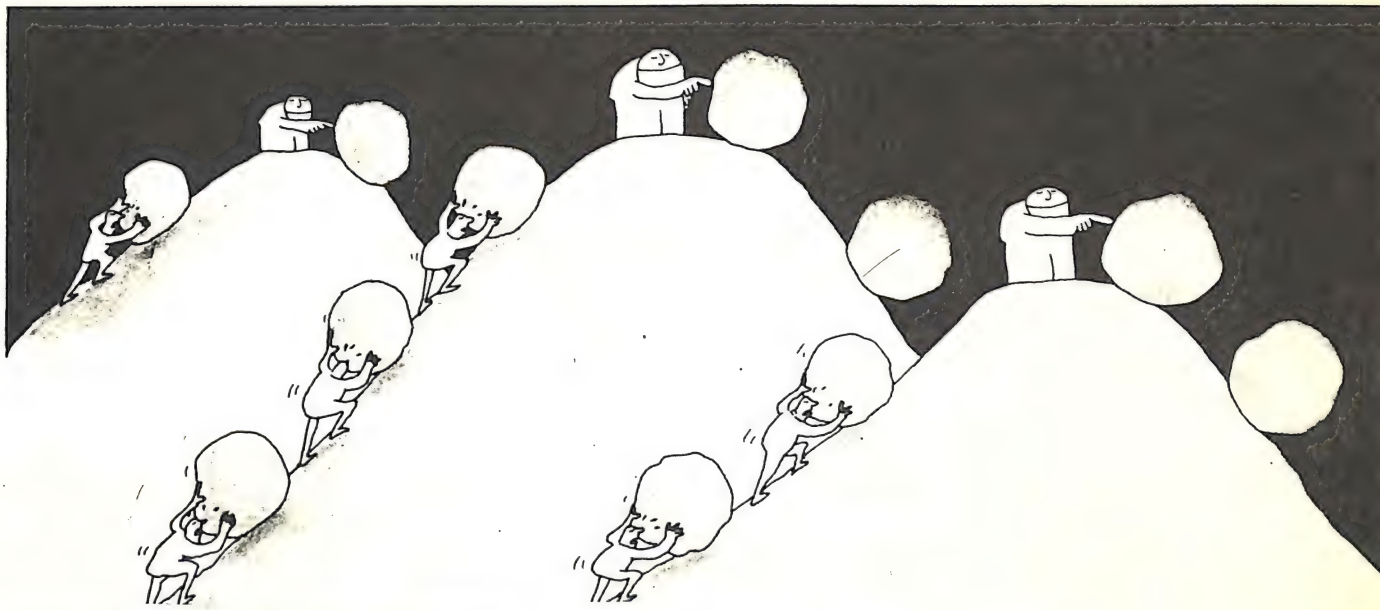

ORHAN JOPLU

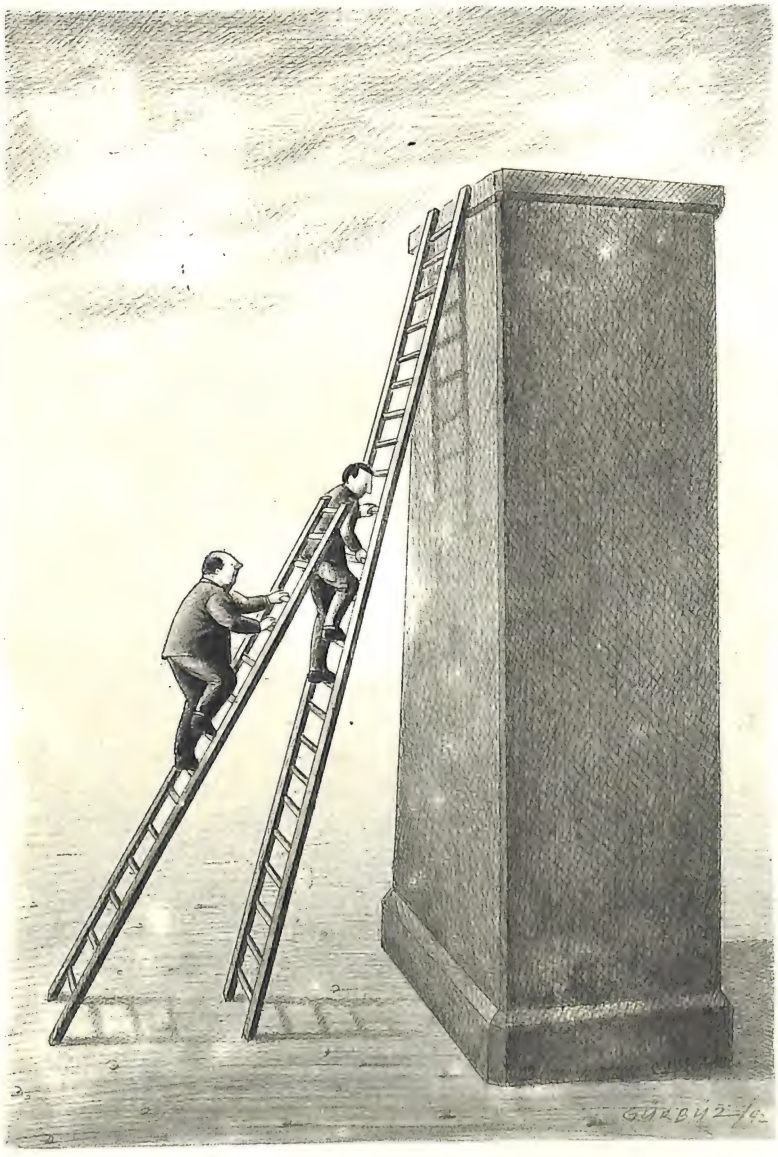

GÜRBÜZ DOĞAN EKŞİOĞLU

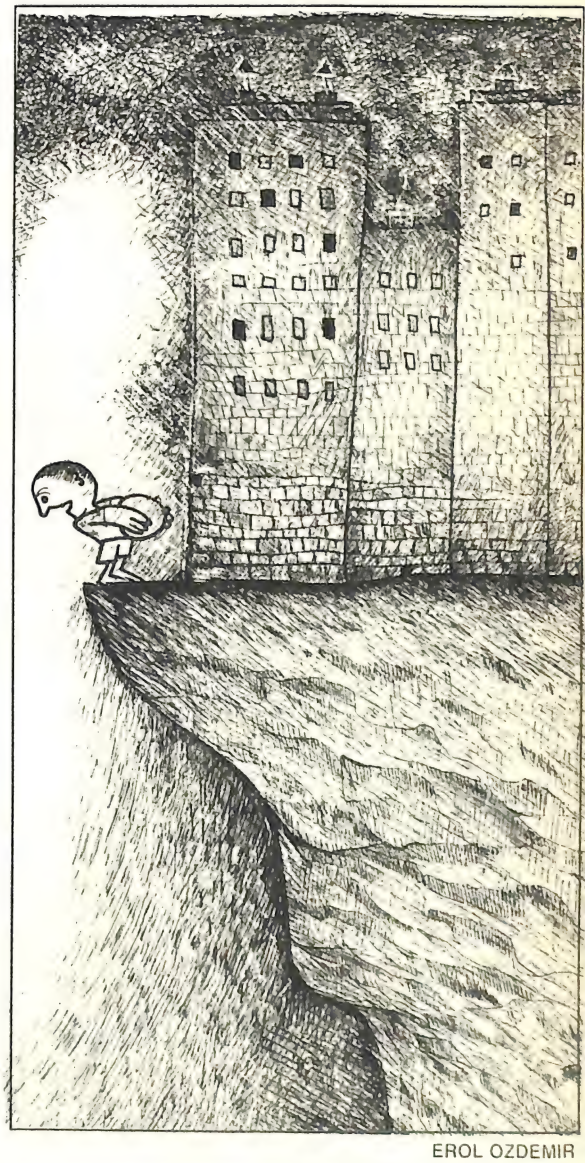

EROL OZDEMIR

KARİKATÜRKÜCÜ

Bülent Okutan

"HAVUZ PROBLEMİ"

Belki de hayatınız boyunca size hiçbir yararı olmayacak bir aritmetik sorusu sorsam ne dersiniz?

"Bir havuzu beş musluk on yedi saatte doldurursa aynı havuzu üç musluk kaç saatte doldurur?"

Cevap veriyorsunuz; "Havuzun doldurulması kaç saat sürerse sürsün bizi ilgilendiren havuzun dolması değil bir çırpıda boşaltılması. Bize öyle bir soru sorun ki sonuçta rant olsun. Çıkarımız olsun."

Bizim devletin havuzu hortumla çekenlerden sonra boşalmaya ve sukoyvermeye devam ediyor. Bu talan öyle sanıyorum ki tüm önlemlere karşın tam takır kuru bakır olana dek sürecek. "Ne önlem alınmış ki?" diye bir soru soruyorsanız. Devleti küçülttüğümüzü örnek gösterebiliriz.

Ruhumuzdaki arabeske "Anadolu Mozaiği" diyorlar. Zira cumhuriyetimiz yetmiş sekiz yaşına gelmesine rağmen politikacılar henüz; Asyalı olup, İslâm dünyasının ağabeyi olmanın avantasını mı alalım yoksa Avrupalı olup AB formasyonu ile şeyimizin üstünde fındık mı kıralım, arasında gidip geliyor. Bağımsız Türkiye yaratmada dökülen kanlara çok yazık oluyor. "Hasta Adam" esprisi günümüzde canlı canlı ikinci gösterime girdi. Her türlü zararın ve ziyanın muhatabı sade vatandaş oldu. TV'de röportaja çıkan biri şöyle konuşuyordu geçenlerde: "Eğer ülkem kurtulacaksa her şeyimi vermeye hazırım. Ama biz dolduracak, birileri gelip boşaltacaksa yazık oluyor emekliye, işçiye, memura, köylüye ve esnafa, yazık oluyor bize..."

İkinci aritmetik sorumuzu sormanın tam sırası; "Bir havuzu altmış beş milyon kişi bir ömür boyu sürede doldurursa, aynı havuzu yarım milyon mutlu azınlık kaç günde boşaltır?"

Ekonomik istikrarsızlığın temelinde sistemin yanlışlığı yatıyor. Yanlış hesap Bağdat'tan dönermiş. Buna rağmen kumar oynamaya devam ediyoruz. Belki rulet masasında top bir gün gelir siyahta durur diye... Hani Özalizm politikası var ya; bir koyup üç alma ya da babayı alma teorisi işte öyle bir şey...

Aradan elli yıl geçmesine karşın, bugün bu ülkede yaşayan milyonlarca kişi Kore'ye on yedi ekim bin dokuz yüz elli yılında neden dört bin vatan evladının gönderildiğini bilmez. Kuzey-Güney Kore savaşında ABD'ye yapılan yalakalığın Kuzey Atlantik Paktı diye adlandırılan askerî ittifakın, olası bir Sovyet istilasına karşı kalkan görevini üstlenmek olduğu söylenir. Oysa Sovyetler'in ABD'nin tam aksine emperyalist olmadığını onlar da bilmektedir. Bu savaşlarda hedeflenen; ileri karakol kurmak, silah pazarlamacılarına yeni müşteri bulmaktır. ABD'nin bu serüvenleri ileri yıllarda da sürüp gitmiştir. Şu anda hedef Afganistan, Pakistan ve Irak'tır. Yoksa silah reyonlarında müşteri kalmamıştır. Orta Doğu rantı suyunu çekmektedir.

Aman efendim, siz de bir aritmetik problemini alıp götürdünüz taa nerelere mi diyorsunuz? Doğrudur. Maalesef bu basit problemin çözümünde de diğerlerinde olduğu gibi "rant" dediğimiz çıkarcılık yatmaktadır.

Dünya barışı için her şeye varız. Bu dünyanın bizden sonra geleceklere temiz bir şekilde bırakılması bizim de arzumuz. Ama henüz orta çağda yaşayan iki Arap'ın cebelleşmesinin çözümü bu olmamalıdır. Eğer gerçekten o bölgede barış istenseydi Taliban denen o çapulcular o silahları hangi para ile satın aldılar onun hesabı yapılmalıydı. Tanrı Dağları'ndan başlayan ve San Francisco'da sona eren uyuşturucu taşımacılığına acaba kim göz yumdu? Kim prim verdi sanıyorsunuz.

Bizim ülkemizdeki birtakım kirli işlerin de rantı nereye kayıyor bunu anlatmak istiyorum. Yani biz havuzu ne kadar doldurmaya çalışsak da boşuna... "Sam amca, Sam amca... Bizim havuzu doldurmamıza acık koltuk çık, sana bir tugay vatan evladı helal olsun. Bizde onlardan çok var istersen bir tümen gönderelim."

Bu kez hesap tutabilir mi? Varsayalım evet! Sam amca bizim ekonomik istikrarsızlığımıza derman olsun. Ve havuz ağzına kadar dolsun. Evet ama ya sistemin bozukluğu nasıl onarılacak? Eski bir terim vardır; "Geçmişten ders alınsa tarih tekerrür etmez."miş. Bizim havuz dolmaya başlarsa bu kez başka hortumcular havuzun başında yerlerini hemen alacaklardır. Bundan hiçbir vatandaşımızın şüphesi olmasın. Çözüm, ABD'nin çil çil dolarlarında değildir. Çözüm sistemin yeniden yapılanmasındadır. Havuzdan sular gürül gürül giderken elinizdeki macunla çatlakları tıkamayı bırakın. Siz ekonomistseniz ağzınızdaki Amerikan jikleti de bu çatlakları tıkamaya yetmez. Bırakın şu milletin yakasını, onlarda zaten bir şey kalmadı. Çıkartın üniversite sınavlarındaki şu havuz problemlerini...

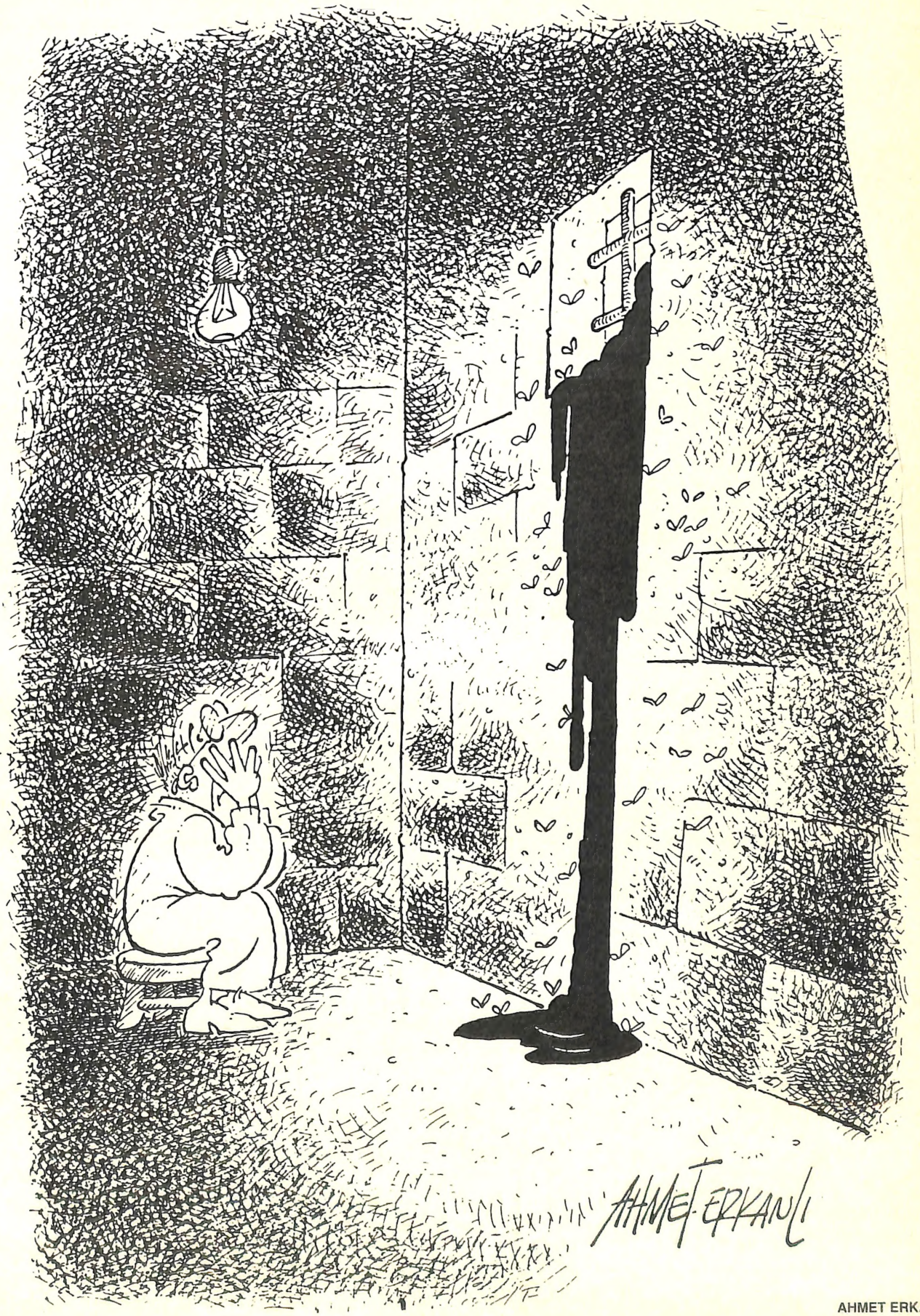

AHMET ERKANLI

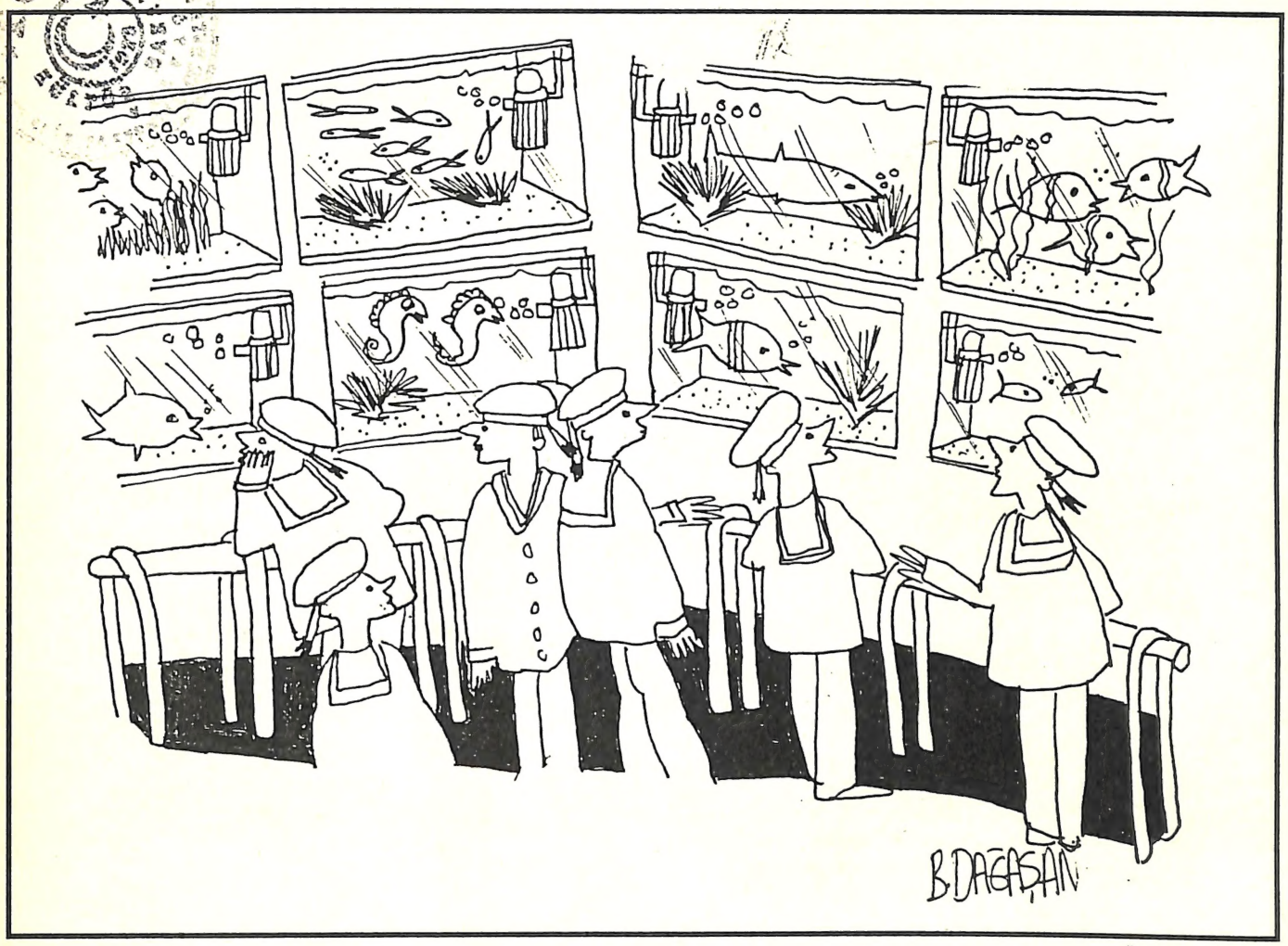

BÜLENT DAĞAŞAN

GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU — ÇEVREMDEKİLER

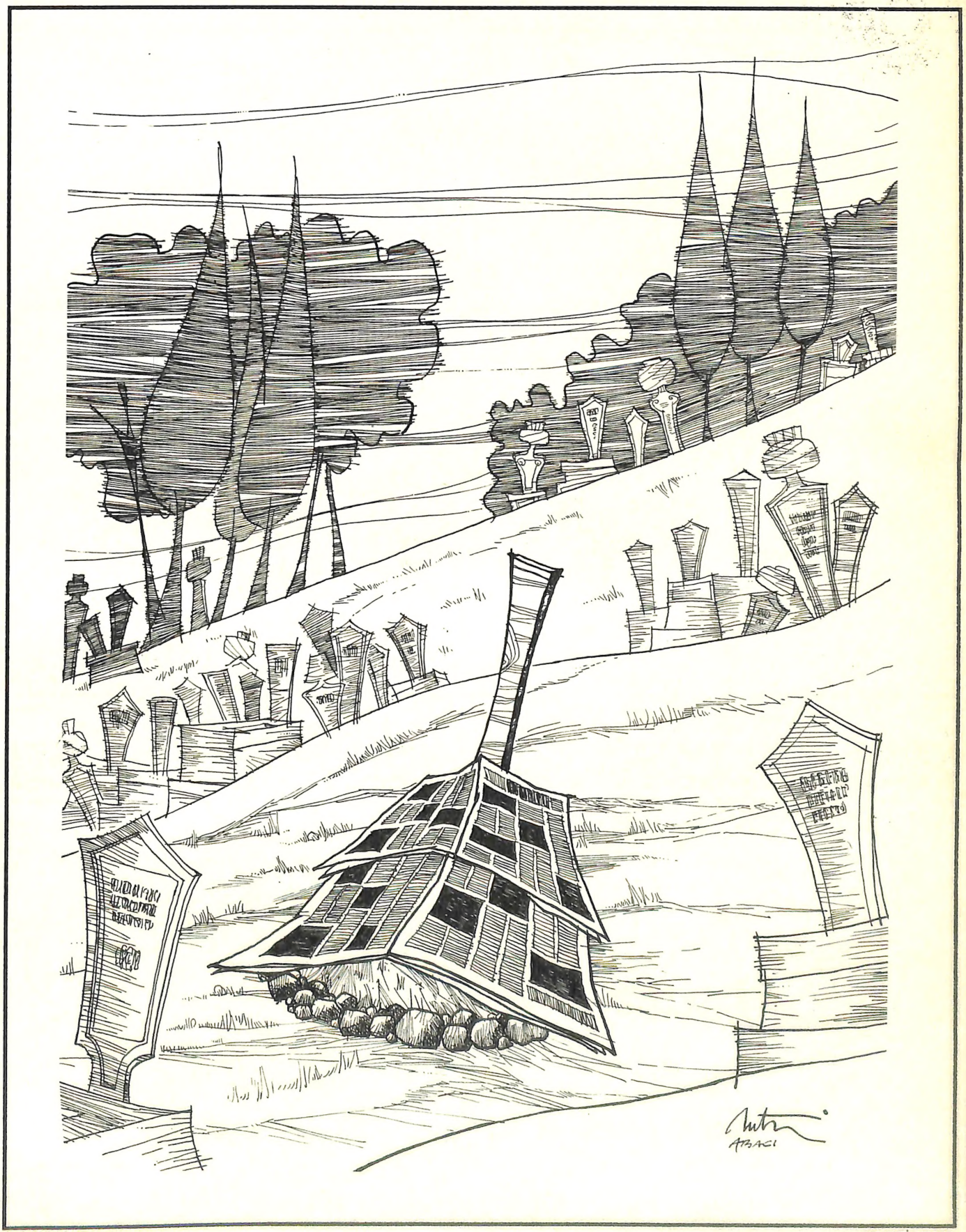

NEJATİ ABACI
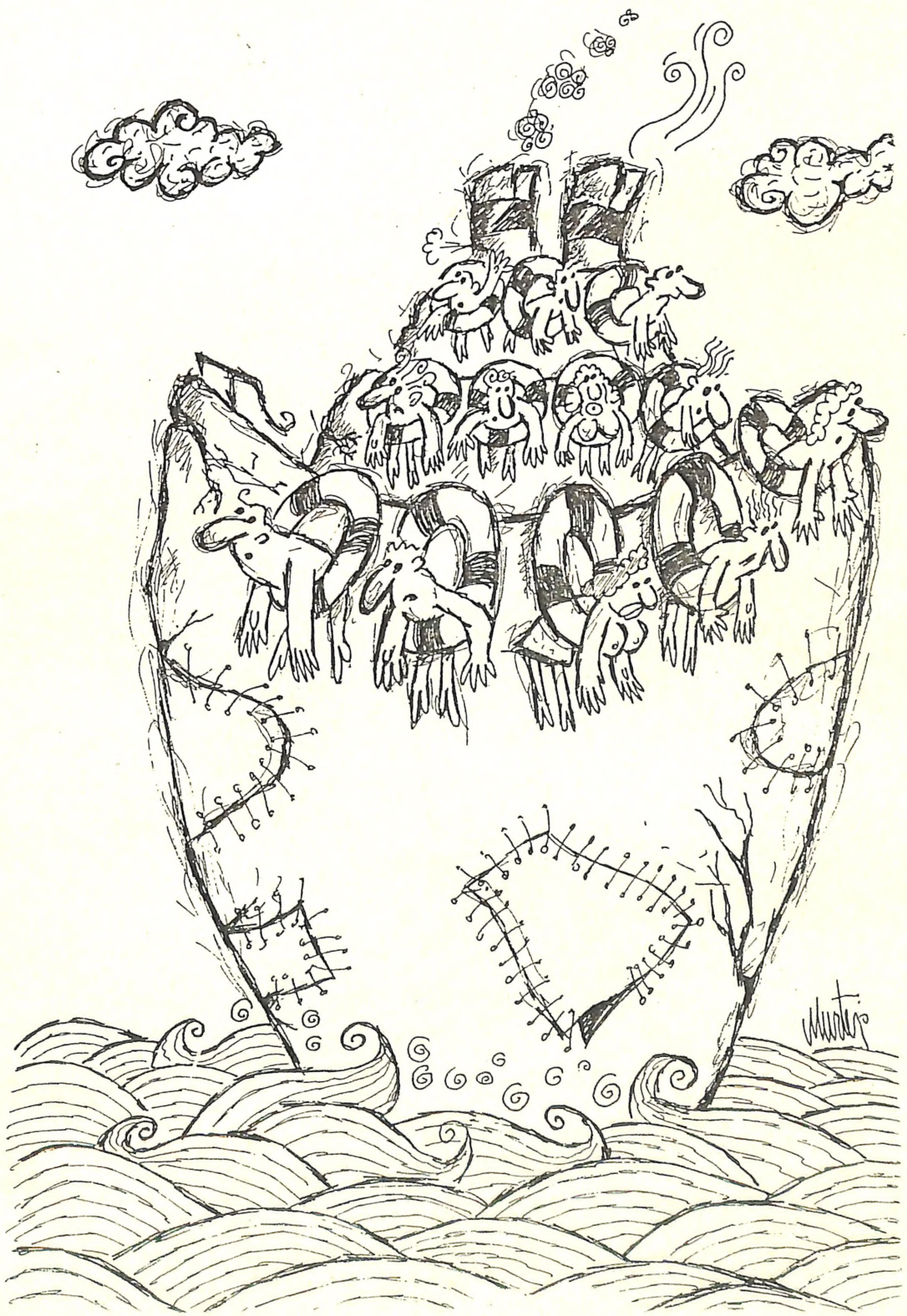
MURTEZA ALBAYRAK